

له ئه وسای منه وه

بو

ئیستای تو

زیاد ره شاد قادر

* ناوی کتیب: له ئەوسای منەوه پۆ ئیستای تۆ

* نووسینی: زیاد رهشاد قادر

* دیزاینی بەرگ: هیوا تاوگۆزی

* تایپ و دیزاینی ناوهوه: نووسەر

* تیراژ: ههزار دانه

* تۆرهی چاپ: چاپی یهکه م، ۲۰۱۴

* شوێنی چاپکردن: چاپخانهی پۆژههلات / ههولێر

له به پۆیه به رایه تی گشتیی کتیبخانه گشتییه کان، ژماره ی سپاردنی

(۵۸۷ ی سالی (۲۰۱۴) ی دراوه تی

*** بە یادی ئەو رۆژانەیی، لە سایەیی رۆحی ماندوویی**

ئەواندا، گولی تەمەنمان گەز گەز بالای دەکرد...

*** بۆ چرکە چرکەیی ئەو رۆژانەیی، بە دیار گەورەبوونی**

ئێوهوه، دەبینە رووباریک لە ئومید و چاوەروانی...

دیارییه

زیاد رەشاد

ناواخن

- به رايى ----- ٥
- خۆزگه له نيو فريوکه وه باي بايم لى ده کردن ----- ٨
- ئاي دايه گيان چهنده قهرزدارى توين ----- ١١
- ونبوون، نازارى هه ميشه يى پۆح ----- ١٥
- ئه وه دهنگه ي (يه لالا عه سه ليات) ي بير خستمه وه ----- ٢١
- ده تانويست بچمه هارمه نلى ----- ٢٧
- ئه فسوونى ده ريا و ماستاو خواردنه وه ي ئه وسا ----- ٣٣
- ههسته وه ئه وه به شيك له موروه كانى ملوانكه ي منداليى تون ----- ٤١
- پيره پياوه كه ي بيوك ئه دا، يا به فرو و فرو ----- ٤٩
- له نيوان بۆقه كانى ئه وسا و ماسيه كانى ئىستادا ----- ٦٢
- چهنده ديمه نيكي خه مناكه ئه زيزيكت نه بي پيى بلئى دايه ----- ٧٠
- گولئى من له خه و رابه، ئه زيزى دايه و بابه ----- ٧٦

بەرایی

ئەم چەند نامەییە، کە لە ماوەی سەفەر کردنم بۆ تورکیا لە ۴ - ۱۳ / ۶ / ۲۰۱۴ نووسیومن، ھەر ئەوکات کورتەییەک لە رەشنووسی نامەکان لە تۆری کۆمەلایەتی فەیسبوک بۆ کرانەوہ. راستە ناوی (پاداشت)ی کچم لێ ھیناوە و لە میانەیدا لەگەڵ ئەودا دەئاخفم، بەلام بەر لە ئەو، من ئەم نامانەم بۆ دایکم نووسیوہ، ھاوکات بۆ (کافار) و خوشک و براکانی و دایکیم نووسیوہ، لەم نامانەدا بۆ ھەموو ئەو دۆست و خۆشەویستانە دەدویم، کە پۆرتیک لە پۆژان یادگارییەکی تال یا شیرینمان پیکەوہ لەسەر تینووسی ژیان تۆمار کردوہ، قسە بۆ ئەو ھاوسەفەرانە دەکەم، کە راستە لەم سەفەرەدا پیکەوہ نیین، بەلام لە سەفەری درێژی ژیان و پۆژگار و تەمەن و خۆیندەوہ و پامان... زۆر دەم پیکەوہین، یا لە یەکەوہ نیزیکن، من ئەم نامانەم بۆ ھەموو ئەوانەش نووسیوہ، کە حەز بە خۆیندەوہی دەکەن، ئیدی لە ھەر

کوئیەك بن و به هەر زمانیک بدوین و خەلکی هەر شوینیکی سەر ئەم گۆی
زەمینه بن...

نازانم ئەم نامانە هەر نامەى ئاساین، یا دەقى ئەدەبیین، یا سەرگوزشتە و
یاداشتنامەى ژیانن، یا سەفەرنامەن، یا هیچیان نین! من خۆم له ناوانى
شتهکاندا، هەم دوولم هەم هەندى کۆلەوار، بۆیە هەر کەسە و چ ناویکی لى
دەنى گرنگ نییە، گرنگ ئەو یە بزانی چى دەنووسین و بۆ دەنووسین،
گرنگ ئەو یە له رۆح و ناخى یە کتر تیڤگەین...

وهك چۆن ئەو سەفەرەم کردوو تە بیانووی نووسینی ئەم نامانە، به هەمان
شیوہ له زۆر شوینی نامەکاندا، پەلپم به ناوی پاداشت و مندالیەتى ئەو و ه
گرتووه، تا قسە له بەشیکی بیرە و هرییەکانى مندالیى خۆم بکەم و مندالیەتى
خۆم بنووسمە وه، بە کورتى له و شوینانەى که قسە له ئیستای ئەو دەکەم،
هەر ئەو قسە یە بۆ ئەوسای خۆیشمە، یا که له ئەوسای خۆم دەناخفم،
ویستوومه به جوړیک له جوړهکان قسەکردن بى له ئیستای ئەو...

له کاتى نووسینی نامەکاندا، هەمیشە دوو دیمەنى تا رادە یەك پێچەوانەى
یە کتریم دەهاتە وه بیر، یە کیکیان هەر له دیمەنى وردکردنى پياز دەچوو، که
مرو به دیاریه وه دانیشى بى ویستی خۆى چەند تئوکیک ئەشک له ناو چاویدا
قەتیس دەمینی، تەنانەت هەندى جار ئەو تئوکانه هیلانەى چاویش

جیده هیلن و بهره و گونا و گهردنی ده پونه خوار. دیمه نی دوهمیش هر ده تگوت هی شوویه ک په سیره ی ترشیان له بهر ده مم داناوه، که بهر له تامکردنیان ناو ده مت پر پر ده بی له ئاو! به لام به راستی له کاتی نووسین و پید اچوونه وه و خویندنه وه یاندا، نه وانیه که ده بوونه مایه ی فرمیسک پرشتن و قولپی گریان، زور زیتر بوون له وانیه ده یانخسته نیو دنیای تریقانه وه و پیکه نین.

هموو نه و خو شه ویستانه ی که نه م نامانه ده خویننه وه، هینده ی چه ز و تاسه و مهراقم نه وه یه چیژی لی وهر بگرن و ههست بکن گوزارشت له به شیکی یاداوه ری نه وان ده کات، هه رگیز نه وه نده خوازیاری نه وه نیم، بزانه داخو به دیاریه وه قاقا ده کیشن، یا ده دهنه پر مه ی گریان. له بهر نه وه له هر کوئییه کی نه م نامانه، هر برکه و وشه و پرسته و په ره گرافیکی نیو نه م کتیبه، نه گهر چیژ و کاریگه رییه کی هه بی، یا نه گهر بزانه به هویه وه هر که سی بیر ه وه رییکی خوی هاتووه ته وه یاد، نه وا دنیایه ک خو شحال ده بم و به خهوشی نازانه شانازی به بیر و قه له می خو مه وه بکه م، نه گهر وه هاش نه بوو، نه وا پیم شه رم نییه له باتی جاریک سه دان جار داوای لی بوردن بکه م.

زیاده شاد قادر

ههولیر، ۳۰/۶/۲۰۱۴

نامهک پهکهم

خۆزگه له نیو فرۆکهوه باک بایم لی

دهکردن

کچه که م پاداشت سلوو...

دوای نهوهی ئیوارهی ۴ / ۶ / ۲۰۱۴ له فرۆکه خانهی ههولیر خواحافیزیمان له ئیوه کرد، له ناو فرۆکه بیرم له و قسهیهی تو و (کافار) دهکردهوه، وهختی هاوینی ۲۰۱۱، که یه کهم سه فهری دهره وه م کرد، زور تامه زرویی به پیکردنم بوون بو فرۆکه خانه، تومزه وا تیگه ییبوون، تا بهردهمی فرۆکه دین و لهوی من سهرده کهوم بو ناو فرۆکه، پاشان له یه کی که له په نجه رهکان دهستم دینمه ده ری و بای بای له یه کتری ده کهین، دواتر فرۆکه که هورپینیک لی دهدات و بو ئاسمانی بهرز ده بیته وه، ئیوهش تا چاو بر دهکا ته ماشام ده کهن، دوای نهوه به دلئیکی تی که ل به نیگه رانی و شادی، به ره و مالی ده گه ری نه وه.

به لی به دلئیکی تی که ل به نیگه رانی و شادی ده گه ری نه وه مالی، نیگه ران چونکه تا زیتر له هه فته یه کی دی یه کتر نابینن، شادیش به هوی نه وهی فرۆکه تان له نیزیکه وه دیوه و بو خزم و هاوړپییانی ده گه ری نه وه، که شیوه و قه باره و فرینی چون بووه. وه لی که زانیتان سیستمی چوونه ناو فرۆکه خانه

بهو شیوهیه نییه که نهنگو بیرتان لیی دهکردهوه، بویه ههنوکه نهو شهوق و زهوقه ی جارانتان نهماوه بو به پیکردنم و چوونه بهردهم فرۆکه خانه...

کیزهکه ی من، ئیستا فرۆکه له توقی ئاسمانییه، ههر یهک له سه رنشینیانی فرۆکه خه یالی له شوینییه، هیچیش له ئیمه دیار نییه، ئیستا له سه ر ئاسمانی کام گوند و شارین، به خیراییی چهند داژوا، چهند کیلومه تر له زهوی بهرز بووه ته وه... مه گه ر ته نی نهو زانیارییانه لای میری فرۆکه بی، ده زانم به که سی یه که م له ستافی به پیره بردنی فرۆکه ناگوتری میری فرۆکه، به لام له کورده واری خو ماندا، وشه ی (میر) زور به کار هاتووه و زاراوه ی دیکه ی لی چی کراوه و مانای تری دراوه تی، ههر بو نمونه به سه ره رشتیاری بیری ئاو ده گوتری (میراو)، به جه لاد و که سی ده سترپویشتوو له نه شکه نجه دانی خه لک ده گوتری (میرغه زه ب)، به سه ره رشتیاری ئالیکدانی نه سپ و ماینان گوتراوه (میرئاخوپ)، ته نانه ت (میری دزان) یش هه یه ! نه مه جگه له میران و میرنشین و میرانه و میرزاده و میرکوپ و میرایه تی و میری میران و هتد... بویه له باتی وشه ی فرۆکه وان و کاپتن و نهو شتانه، وشه ی میری فرۆکه م هاته خه یال.

ده ی، تا نامه ی دووه م به خوات ده سپیرم...

نامەك دووهم

ئاك داپە گيان چەندە قەرزدارك تۆين!

کچی خۆم پاداشت، دوی قەشەنگترین سلوو... .

پاداشته کهم... بهر له فرینی فرۆکه، به مۆبایل قسهمان له گەلتان کردەوه و پیمان گوتن: رەنگه پاش دوو کاتژمیری دی بگهینه ئەنقەرە. گوتیشمان: هەر که گەیشتینه ئەوی، دەمودەست پیوەندیتان پیوه دهکهین. کهچی له گەل گەیشتمان به فرۆکه خانە ی ئەنقەرە، هەر که مۆبایله کهم کردەوه، دیتیم دایکم دلێ ئۆقرە ی نه گرتوو و چەند جارێک تەله فونی کردوو. ئای خودایه گیان! دەبی چون بتوانین به شیکی کهمی ئەو قەرزه زۆره بدەینهوه، به رانبەر ئەو مهخلووقه نیان و میهره بانە ی له سه زمانه، که ناوی دایکه ... دایک

نا، قەلەم ناتوانی

پۆرتریتی ئەوینی تۆ رەسم کا

وشه دەبی له گوزارشت له تۆ

تا ماوه شهرم کا

ئهسته مه مه حه بهت

په ی به زمانی رۆحت بیا

هه همیشه خوشه ویستی

ئیره یی به تۆ دهبا

ئهوین شانازی به تۆوه دهکا

هۆ دایه گیان

ئه ی جانی جانان^(۱)

هه ر که له فرۆکه خانه ی ئه نقه ره ده رچووین، هه ستمان به کزه بایه کی سارد کرد، ئه و کزه بایه، سالانیک له مه وه بهری بیرخسته وه، به لام با جارێ له کزه با و له مه وه بهر و ئه و شتانه بگه رپین... به تاکسی له فرۆکه خانه وه به ره و هۆتیل بهرێ که وتین، باران ورد ورد گه لا سه وزه کانی ئه مبه ر و ئه وه بهری شه قامی ماچ ده کرد، بۆنیکه خوشی به م ناوه دا په خش ده کرد، به کورتیه که ی که شو هه واکه ی له نیسانی مه مله که تی خۆمان ده چوو... له وه دا جیاواز بوو

۱- به شیک له شیعی (ئهوین شانازی به تۆوه دهکا)، له دیوانه شیعی (مندالیکه پایزنشین، زیاد رهشاد قادر، هه ولیر، ۲۰۱۴).

له نهوسای منهوه پۆ ئیستای تۆ _____ زیاده شاد قادر

که له ولاتی خوومان زیتیر سهوز و تهپر و چراخان دههاته بهر چاوه، وهلی تام و
پهنگ و بۆی - به دهردی ههیرانبیژهکان گوتهنی - کاوله ورات، نهگه رهه
بهراستی کاوه و ویرانیش بی، هیشتا له ههموو جیهکی دونیا شیرینتره.

تا نامه ی سییه م، به وزاته ده سپیرم که سپارده زایه ناکات...

نامهک سیییم

وئبوون، ئازارک هه میشهیی رۆح

سالو و خوشەویستی پاداشتی من...

پاداشتەکەم... بە مندالی ھەر که بۆ شار یا گوندیکی دیکە دەچووین، توند دەستی ئەوانەى له خۆمان گەورەترمان دەگرت نەبادا ون ببین، یەکیک له برادەرەکانم ئیستاش زوو زوو دەگیریتەوہ، که جاریک بە مندالی له گەڵ دایکی دەچیتە بازار، دواى لەنیو کۆمەلى ژنى عەبا بەسەردا، دەستی ژنیک دەگرئ که رەنگی زەمبیلەکەى له ھى زەمبیلەکەى دایکیەتى، پیش ئەوہى سەر ھەلپری ھەر بە دەست گومان دەکا که ئەوہ دایکی نییە و گوم بووہ. پاستە ھەنووکە خەم و نیگەرانی ئەو جۆرە بزربوونانەمان نییە، بەلام رەنگە له جۆرەکانی دیکەى ونبوون ھەموومان جۆرە ترس و خۆپاریزییەکمان ھەبیت، یەکی لەو ونبوونانەى که له ھەموویان زیتر ئازاری پۆحمان دەدات، ئەو ونبوونە ھەمیشەییە که لەم دونیایەدا یەکتەر دۆزینەوہى تیدا نییە، ئەم جۆرەى ونبوون ھەرچەندە ھیچ پیوەندى بە سەفەر و مال بەجیھیشتن و چوونە غەریبییەوہ نییە، وەلى لەوانەىە له دوورە ولاتی و غەریبیدا، مرۆ پتر

ییری لی بکاتەوہ. هەقتە سەد لە سەد لە ناوەرپۆکی ئەم قەسە یەم تینەگەیت،
یا وەکو پنیویست سەرنجت رانەکیشتیت، چونکە تا هەنووکە تۆ لە نالە و
عەزابی ئەو جۆرە ونبوونە تینەگەیشتوویت و ئەزموننت نەکردووہ. تۆ جاری
لە پەژارە ی ئەو دایکە کلۆلە تیناگەیت، کە بە گەرەبوون و پیگەیشتنی
پۆلەکە ی، گەز گەز بالای کردووہ و خۆشحال بووہ، کەچی لە ناکاوا
رەشەبا یەکی توند هەلدەکات و درەختی ئەو بلندی و خۆشنوودیە لە رەگەوہ
هەلدەکیشتیت. تۆ هیشتا نازانی کتیبی خەمی قورس و خەیاالی زامداری ئەو
باوکە بخوینیتەوہ، کە بە دیار پشکوتن و گەشانەوہ ی مندالەکە یەوہ، دەبووہ
ئوقیانووسیک لە هیوا و پیکەنن، کەچی لە پەر ئاگریک هەلدەبی و چی گولی
هیوا و پیکەنن هە یە دەیکاتە قەرەبرووت...

ئەدی جەرگەکەم، منیش کە لە پۆلی یەکدا بووم، دەستە یەک لەو هاوپی و
هاوپی لانەمان کە پۆژانە یە کدیمان دەدیت و لەسەر یەک رەحله دادەنیشتن،
وەکو ئیستای تۆ وام دەزانی هەرگیز لە یەک دانابریین و قەتاوقەت یە کتری
بزر ناکەین و پیکەوہ سەفەری ژیان تەواو دەکەین، کەچی پۆلی یەک و
قوناغەکانی دیکە ی مەکتەبمان بری و هەندیکی دیکەمان ناسی و ئاشنایان
بووین، بەلام زۆریکیانم لەو هاوپیانە ی سەردەمی سەرەتایی و ناوہندی...
ئیستا ون کردووہ پاداشت، دەشی هەندیکیان پۆژیک لە پۆژان چاوم پییان
بکەویتەوہ، هەندیکیشیان هەرگیز، ئای کچی خۆم! ئەز بۆ دیتنەوہ ی هەموو

دۆسته ونبوهکان به پهڕۆشم، وه لئ ئهوانه ی که دلنیام جارێکی دیکه نایانبینمهوه، زیتیر بیران دهکه م و په پهری یادگارێیهکانیان هه لده ده مه وه، به تاییهت (ن) که شهش سالی په به ق له یه ک پۆل بووین، ئه و تازه گه نجه ساده و خاکه پرایه ی شێرپه نجه ی خوین کوشتی. ئه دی بۆ (چ) نالیی، ئه و پۆحه جوانه ی له پۆلی دووی ناوهندی ناسیم و ئیستاش نازانم ئاگری چ کاره ساتیک گیانی په پوهله یی هه لکپوزاند. ئای (ا) چهنده بیرێ شه پ و عه جوولیه کانت ده که م، ئه و لوه خیر له خۆنه دیوه ی پاش وازهینانی له مه کته ب، بووه سوتووی شه پری نه گریسی ناوخۆ، یاخوا هه موو شه ریک ئاوی ئاموون و تونی بابا چیت^(٢). (م) یش وه ک هه زاران گه نجی دیکه، برسیه تی و نائارامی سه ری پێ هه لگرت بۆ هه نده ران، به لام وه کو ده یان گه نجی خیر له خۆنه دیوی تر، گیانی بوو به قوربانی، ئیستاش که س نازانی، بوو به خۆراکی قرشه کانی ناو ئیجه، یا گولله ی دلپه قی جه ندرمه یه کی سه ر سنوور پیکای، یا له تاریکه شه ویکی ریگا سه خت و نووته که کاندای له نیو به فردا به جیما، یان و یان و یان...

با بێمه وه سه ر باسی سه فه ره که مان پاداشت گیان، دوا ی نیو کاترمیر گه یشینه هۆتیل، قامووسیکی (کوردی - تورکی) م له گه ل خۆم هینابوو، چه ند لاپه ره یه کم لئ هه لگێر و وه رگێر کرد، هه ستم کرد وشه گه لیکی زۆری

٢ - واته هه رگیز نه گه ریته وه، چوونی هه بی و هاتنه وه ی نه بی.

تورکی، له گەل کوردی و عەرەبیدا هاوبەشن، بۆیە فیڤیونی بە شیک له و زمانە قورس نییە، مەبەستم له (بە شیک) ئەو وشە زەرورپانەن کە مرۆ له سەفەر و بازار و خواردنگە و نەخۆشخانەکان... دا ئیشی پێیان دەبێت، نەک ئەو هی زمانە کە بە تەواوی پێنوووس و پێزمان و ئاخافتنەوہ شارەزا ببیت.

وەک هەمیشە کە جینگەم دەگۆڕی، تا درەنگ خەوم لێناکەوی، کیشە هی بالیفیش لە ولایە بوەستی، بە جۆریک زۆری نەماوە، بۆ هەر شوپینیک برۆم بالیفیک بخەنە جانتاکە مەوہ! چ بکەم پاداشت ئەوہ تەبیعەتە، تەبیعەتیش دەرمانی نییە، یان وەک دەگوتریت: "تەبیعەت چاک نابێ بە نەسیحەت!" ئەم جۆرە تەبیعەتانە وەکو ئەوہ وایە، کە سیک کاری هەبێ یان نا، پۆژانی دەوام بێ یا پشوووی رەسمی، بە تەبیعەت هەموو پۆژیک سبەینان زوو زوو لە خەو هەل دەستی، یا هەیه بە پێچەوانەوہ هەموو دەم چەند سەعاتیک دوا نیوہ شەو دەکەوێتە خەوی. هەندیک کەس هەیه ئەگەر پۆژانە چەند کووپییک چا نەخواتەوہ وەک ئەوہ وایە شتیکی لێ بزر بووبی، یا ئەزیزیکی لە دەست دابی. جا بە شیوہیەکی گشتی ئەم جۆرە تەبیعەتانە و زال نەبوون بەسەرماندا بۆ خۆی باش نییە، بەلام لەچاواناڵوودەبوون بە هەندی خوی نەخوازراوی دیکە خراپ نیین.

پاستە نووستنی دروست مایە تەندروستبوونی مرۆفە، یا خەوی دروست نیشانەیه بۆ تەندروستی مرۆفە... بەلام ئەوہ تەنیا پێوہندی بە خودی

خۆمانهوه ههیه، هونه ر و ئازایه تی له وه دا نییه، بۆ خه لکی دیکه ی بگێرینه وه
چهند ده خه وین و چۆن ده خه وین، وه لێ هونه ر و گه وره یی و ئازایه تی زۆر
له وه دایه، به ر له وه ی بکه وینه خه وه دورودریژه که، پۆح و دل و ویزدانمان
ئاسوده بکه ی، تا زمانی گول هه بی توخنی هی درک نه که وین، خه ویک که نه
تییدا خه ون و زینده خه ون ده بینین، نه پرخه مان دی و نه زرخه و ده بین، نه
سه رین و پێخه ف پۆلیان هه یه، نه شوین و که شوهه وا به که لکی هیچ دین...
ئه وه ی وا ده کا له و خه وه دوور و دریژه دا، خه وخۆش و پۆحشاد بین، ته نی
باوه ری دروست و دلێ پاک و کرداری چاک و گوفتاری جوانه.

تا نامه ی چاره م به خیرچی...

نامهک چوارهم

**ئو دهنگهک (یهلا عهسهلیات)ک پیر
خستمهوه**

کیژی خۆم پاداشت، چه پکی سلوو...

سه ره له بهیانی پوژی ۲۰۱۴/۶/۵ بهشی زوری ئه و بازار و شه قامه سه ره کییهی ناو شاری ئه نقره گه راین، که هۆتیله که مان لی گرتوو، ئه و گه ره که پیی ده گوتری (قزلی)، یا وه ک تورک پیی ده لاین (کزلی)، به هوی ئه وهی ژماره یه کی زور دوکان و مۆل و بانک و هۆتیل و ناوهندی خویندی لییه، بویه ویرای زوری پاس و تاکسی و ماشینی تایبته، ههروه ها شه و پوژ جمه ی دی له ژن و پیاوی هاموشۆکه ر، که بهشی زوریان به خیرایی ریگه ده برن و به ره و شوینی کاریان ده پون، له گه ل ئه و قه ره باله غیبه ش، گه ره که که تا ئاستیکی زور هیمن و پاکزه .

خه لکی ئیره له هه موو ئه و شوینانه ی که پیویستی به سه ره گرتن هه یه، به دوا ی یه کدا ده وه ستن، جا بو سه رکه وتنی پاس بی، یا شوینی ئالوگوری دراو، یا چوونه نیو ئاسانسور، یا کرینی ئایسکریم و هتد... ههروه ها ری و شوینی گونجاو گیراوه ته بهر بو سه لامه تی په رینه وه ی خه لکی پیاده له

شه قامه كاندا، چونكه ئەگەر شوینیک پرد و تونیلی په پینه وهی لی نه بی، ئەوا ترافیک كراوه، تا پیاده له تۆرهی خۆیدا بپه پیتته وه. راسته لیڤه تۆره بېری و شت فریدان له شوینه گشتییه كان و هۆپین لیدان زۆر زۆر كه مه، به لام ده بی له بیرمان بی پاداشت، ئیمه باسی شار و ولاتیکی ئەم سەر زه مینه ده كهین، نهك یۆتۆپیا^(۳) و كۆماری ئەفلاتون و شاری فازیلله ی فارابی، تۆه پاداشت! ببوره جاری زۆری ماوه سهرت بیه شینم بهم دهسته واژانه، گه ره كه مه بلیم لیڤه ش یاساشکیینی و پیشیلکاری و هه قخواردنی یه كدی هه یه، به لام به ئاست و ریژه یه کی جیاواز له هی لای خۆمان.

ده زانی پاداشت لیڤه له ئەنقهره، ئەو جوړه كه سابه ته زۆره، كه ده بیینی كه سیك یا چه ند كه سیك به ته پل لیدان، ژه نینی ساز، گۆرانی گوتن و نیگار كیشن... خه لك له خۆیان خر ده كه نه وه و پاره پهیدا ده كه ن، ته نی یه كیكیان زۆر سهرنجی راكیشنم، گه نجیكی ریشنی موزهر د بوو، له یه كیك له پلیكانه كان وهستا بوو، سازی ده ژه نی و گۆرانیی ده گوت، دهنگیكی ئیجگار خۆشی هه بوو، سه دای ئەو هه ر له له ره ی دهنگی ئەو عه ره بانچییه ده چوو كه به مندالی گۆیم لیی بوبوو و به دم پالدانی عه ره بانه كه یه وه،

۳ - یۆتۆپیا: شاریکی خه یالی یا شوینیکی نمونه ییه، كه له سەر زه مینی واقیعه ا بوونی نییه، به و بیروكه و بیردۆزانه ش ده گوتریت كه له ژبانی راسته قینه دا وه دی نایه ن. بۆ یه كه م جار یۆتۆپیا له نیوه ی یه كه می سه ده ی شازده دا به كارها توه، به لام پیشتر، ئەفلاتون له (كۆمار) و فارابیش له (شاری فازیلله) دا، له و شاره خه یالییه ئاخاوتوون.

دەبچریکاند: "یەللا عەسەلیات، عەسەلیاااااااااا، شەعر بەناااااااااا...". نا، سەدای ئەو گەنجه زۆر نیزیك بوو لە سەدا و نەغمە ی (ع)ی ھاوپی و ھاوپۆلم، كە ھەموو جارێ تۆپیکی باغە، یا قوتوویەکی پۆن، یا دەبەییەکی ئاوی دەست كەوتبا، تەپلی پی لیدەدا، بە دەم تەپل لیدانیشەو، گۆرانییەکانی ھەسەن زیرەکی دەگوتەو و ناوھناوھش دەیگوت ھەسەن زیرەك بابی ھەموو گۆرانیبیژانە، بڕوا بکە پاداشت، دەنگ و سەدای (ع) - كە نازانم ئیستا لە كام سوچی نیشتیمان جەفای ئاورلینەدانەو دەچیژیت - زۆر خۆشتر و پەوانتر بوو، لە دەنگی ناساز و وشە ی ناخۆشی بەشیک لەو بە ناو ھونەرماندانە ی ئەمڕۆ، كە بە ھیزی پارە و بە زەبری ئامیری پیشكەوتوو و كالای گرانبەھا و ستۆدیوی مۆدیرن و مەسرەفگەرا خۆیان دەر دەخەن، كەچی لەباتی خەندە و عیشق و جوانی، (گۆران) گوتەنی: میزاجی كوردەواریمان دەشیوینن. ئاخر بەشیک لەو بەناو ھونەرماندانە، نە تۆزقالیک پۆحیانەت لە وشەکانیاندا ھەییە، نە دەنگیان سەحریکت لی دەکا، نە کلیپەکانیان شتیکی تیدا دەدۆزیتەو ھاو ما نا و ھونەر و زەوق و جوانی بیت...

یەکیك لەو خەزمەتگوزارییە جوانانە ی، لەو شارەدا ھەییە ئەو ھەییە، پێرەوی تابیەت چی كراو بۆ نابینایان، تا بە سەلامەتی بە پێگادا بپۆن. بە ھەمان شیو ھە سەرکەوتنە نیو پاس و میترو، لە مۆل و بالەخانەکاندا، پری و شوین و حسیبی تابیەت دەكری بۆ كە مەندام و كەنەفت و خاوەن پیداوایستییەکان،

سه رنج بده نازداری بابهی، رهنگه باشتین سوپاسگوزاری بۆ پهروهردگاری مهزن لهسهه نيعمهتی ئەقل و تهنروستی ئەوهبی، ههست به نازاری ئەو ئادهمیزادانه بکهین که له یهکیک له ونيعمهتانه بی بهشن، چهنده گرنگ بوو بمانتوانیایه، ئەگهر به وشهیهکیش بێت له نازاری ئەو مروڤه کهم بکهینهوه، که ههناوی وهک من و تۆ دونیایهک قسهی تیدایه، بهلام ناتوانی وشهیهک دهبرپیت، کهچی ئیمه به توانجهوه کهسێک قسهی بۆ نهیی، یا وهلامی پرسیارێک نه داتهوه، پئی ئیزین چیه دهلیی لالی! دهبی چ گهورهیهک له وهدا بی، خهمی بی کۆتای ژیان لهگهڵ ئەو منداله رهنگ زهرده بهشکهین، که تا ماوه پێویستی به خوینی کهسانی دیکه ههیه، تا دلی له لیدان نهکهوی، کهچی زۆرێک له ئیمه رهنگه لهباتی ئەو ههستی هاوخهمی و هاوکارییه، پۆز بهوه لیدهین که پوومهتمان خپتر و پێستمان سوور و سپیتره لهوان! چهنده خیریکی گهورهیه، هاوکار و یارمهتیدهری ئەو ئینسانه بین، که وهکو من و تۆ دهبینی و دهبیستی، بهلام ئیفلیجیوون رینگهی جوڵه وههستانهوهی پینادا...

بهلام بروا بکه پاداشت، ئەوانه کویر نین که چاویان بههۆی نهخۆشی یا کارهسات له دهست داوه، یا ههر له زگماکهوه نابینن، بهلکو کویری تهواو ئەوانه، که پۆج و ناخیان راستی نابینی، کویری تهواو ئەوانه، که بهردهوام ناههقی و بیدادی دهبینن، لی هیچ ههست و ههلوێست و

بەرەنگاربوونەوهکیان نییه بەرانبەر ئەو ناھەقی و بێدادییە. ئەوانە شیت نیین
که بەھۆی ئەوہی ئاقلەکانی ئەم دونیایە پێیان پێدەکنن و گالتهیان
پێدەکن، ئەوانیش لە کاردانەوہدا چەند بەردیکیان تێدەگرن یا جنیویکیان
پێدەدن، بەلکو شیتی راستەقینە ئەو دەروون پەش و ئەقل نہخۆشانەن کہ
زۆرداری و نەرگسیەت^(٤) چووہتە نیو خوینیان، بۆیە چارەنوسی میللەتیک
دەدەنە بەر بەردی ستەم و چەوسانەوہ، بۆیە نیشتمانیک پر دەکن لە
جنیوی سیاسی و قسەئاشیرین و خوینپێژی.

تا نامەئ پینجەم بەختەوہر بیت...

٤ - نەرگسیەت: خۆپەسەندی، خودئەفینی.

نامه ک پینجه م

ده تانویست بچمه هار مه نلی

دوای سلاو پاداشته که م...

هر ئه مپۆ له گهڵ شۆفیرێکی تاکسیی تورك و به یاوه ری موته رجیمیکی عه ره ب، که خه لکی (حمص) ی سوریا یه، چوینه ئۆرینگه ی پزیشک، به لام گو له که م، له بهر ئه وه ی نامه وی سهرت بیه شینم به زاراوه گه لی (پشکنین و ئه شیعه و سۆنه ر و نازوور و زه رع...) و دانیشتن و چاوه پوانییه تا قه تی پروکی نه ره کانی ئۆرینگه و خه سته خانه، هینده ده لیم ده بوو سی پۆژ چاوه پوانی ده رچوونی ئه نجامه کان بکه یین، بۆیه سه ردانیکی ئه سته نبۆل خراب نه بوو.

پاداشت گیان، بهر له بهر پیکه وتن بۆ ئه سته نبۆل، ئه و قسه یه ت له میشکما ده زرینگایه وه، که پیت گوتم: "بابه ئه گه ر چوویه ئه سته نبۆل، برۆ کن مامۆستا مه له ک و زه هرای"، کافاریش ده یگوت: "ئه گه رنا برۆ هارمه تلی

ههتا بیانینی"⁽⁹⁾، بهو خهیا لانهوه سواری پاسی ئهستهنبۆل بووین، بۆ زانیاریت ریگه ی نیوان ئهقه ره- ئهستهنبۆل زیتر له پینچ کاتژمیره، وهلی دوو هوی سه رهکی هه ن وا ده که ن لهو ریگه دوور و دریزه دا، که م هه ست به ماندوو بوون و بیزاری بکهیت:

یه که م: پاسه کان، وه ک لای خۆمان کاسیتیک ناخه نه سه ر، پیت خۆش بیت یان نا، مه حکوم بیت به گوی لیگرتنی، به لکو هه ر نه فه ریک شاشه یه کی له پیشه، چی بخوازی گوی له وه ده گری، و پرای ئه وه ش خزمه تگوزاریی ئینته رنیت و سیستمی پیشکه شکردنی خواردن و خواردنه وه، ریگا که کورت ده که نه وه.

دووهم: به دریزی ریگا که هه ر دار و درهخت و سه وزاییه، ناوه ناوه شارۆکه یان ئاواپییه کی قه شه نگ دیته به ر دیدهت، خه یالت بال ده گری، چه ندی ده که ی له ته ماشا کردنی تیر نابیت، ماندوو بوون و شه که تیت له بیر ده با ته وه...

من وه ک هه میشه هه ر که شارۆکه یه ک یا ده ریا چه یه کی سه ریگام ده دیت، به زۆری ده گه پامه وه بۆ کوچه و کۆلانه کانی مندالی، بۆ نمونه وه ختی گه یشتینه شارۆکه یه ک و ابزانم ناوی (ئیزمیت) بوو، که ئه وه ی ده بیینی میرگ

9 - (مامۆستا مه له ک) و (زه هرا)، دوو کاراکته ری نیو زنجیره درامای دۆبلاژکراوی تورکی (بووکی بچوک)ن، (هارمه نلی)ش، شوینی رووداوه کانی نیو دراما که یه.

و ده‌ریاچه و شاخ و سه‌وزاییه، جوانییه‌که‌ی که‌م وینه بوو، که‌م که‌س هه‌یه سه‌یری ئه‌و شوینه بکات و حه‌یران و سه‌راسیمه نه‌بی. قسه‌یه‌ک ده‌که‌م په‌نگه به‌لاته‌وه سه‌یر بی، به‌لام مه‌لی: "ئاش له چ خه‌یالێک و ئاشه‌وان له چ خه‌یالێک"، له‌کاتی دیتنی دیمه‌نی ئه‌و شارۆکه‌یه، ئه‌و قسه‌یه‌ی (دایپه‌ره فاتمی)م بیر که‌وته‌وه، پۆحی شاد بی، که‌ هه‌موو جارێ شتیکی زۆر سه‌یری دیتبا باوه‌ری نه‌کردبا که‌ ئه‌وه پاستییه، یا قسه‌یه‌کی گوی لێبا ته‌واو له دروستیی قسه‌که دلنیا نه‌با، ده‌یگوت: "هه‌یه‌وووو، له دۆری کۆپێ، له بالیسانی، له گه‌پێ شاسواری، له بازی مایینی....".

پاداشت گیان... تۆ ده‌زانی ئه‌م دونیا‌یه زۆر له‌وه فراوانتره که‌ من به‌ مندالی بیرم لێ ده‌کرده‌وه، چونکه هه‌نگینی وام ده‌زانی دوا‌ی (خرابه‌دراو)^(٦)، دوو سی گوند و هه‌ولێر دی، پاشان کۆتایی سه‌ر زه‌مینه! دوا‌یی پرسیا‌ری ئه‌وه‌م له خۆم ده‌کرد، ده‌بی مالی (ره‌جولولحه‌دیدي) له‌کوی بی؟ ئه‌دی (عه‌دنان و لینا) له‌کوی ده‌ژین؟ که‌چی تۆ به‌و ته‌مه‌نه بچووکه‌ی خۆته‌وه، له‌گه‌ل کافار، هارمه‌نلی له‌سه‌ر نه‌خشه ده‌دۆزنه‌وه و ده‌لێن بپۆ ئه‌وی په‌سمیک له‌گه‌ل (ئازاد) و (مه‌رجان) و (مامۆستا ئیبراهیم)^(٧) بگه‌ه!

٦ - خرابه‌دراو: گوندیکی نێزیک هه‌ولێره، زیدی له دایک بوونمه و به‌شی هه‌ره زۆری مندالی تۆزگرتوی خۆم، له‌نیو ئه‌و گونده‌دا لێ بزر بوو.

٧ - (ئازاد)، (مه‌رجان) و (مامۆستا ئیبراهیم)، سی که‌سایه‌تی دیکه‌ی نیو زنجیره‌ی (بووکی بچوک)ن.

ئا بیرم کهوتهوه، به خرابه دراو و ههولیر هاتهوه بیرم، دهزانی پاداشت، وهختی له گوند بووین، ئەو دهمه‌ی مندالە خزمه‌کانی شارمان دههاتن، دونیایه‌ک شاد و که‌یف‌ساز ده‌بووین، ئەوان هه‌م چاو‌کراوه‌تر بوون، هه‌م هه‌ندی جار توژی له ئیمه پۆشته‌وپه‌رداختر ده‌رده‌که‌وتن، به‌لام جگه له‌وه‌ی ناوی مالات و ته‌یرو‌تواره‌کانیان به‌دروستی نه‌ده‌زانی، هه‌روه‌ها تا ئاستیکی زور له مه‌ر و مریشک و قاز و قه‌له‌موونیش ده‌ترسان، بۆیه ئیمه که به‌توانجه‌وه ده‌مانگوت: "هه‌ولیری، به‌مریشکه‌ کورکی ناویری"، ئەوانیش وه‌لامیکی ئاماده‌یان هه‌بوو و زوو زوو ده‌یانگوت: "خرابه‌دراوی، که‌چه‌کراوی، تیه‌ه‌ردراوی!". ئیمه چونکه‌ پۆژانه ئەو مالات و په‌له‌وه‌رانه‌مان ده‌دیت و له‌به‌ر چاومان بوون، بۆیه ئەوه‌نده زور تاممان له‌ته‌ماشاکردن و نیژیک که‌وتنه‌وه‌یان وه‌رنه‌ده‌گرت، که‌چی مندالە شاراییه‌کان، هه‌ندی جار به‌سه‌عات به‌دیار جو‌چکه‌یه‌که‌وه‌ داده‌نیشان، ماندوو نه‌ده‌بوون ئەگه‌ر به‌یانی تا نیوه‌پۆ سه‌یری جو‌له و خواردنی به‌رخیکیان بکرا‌ییه، یا گوئیان له‌عولوعولوی عه‌لیشیشیک بگرتایه‌...

ده‌زانی پاداشت گیانه‌وه‌رانیش زمانیکی سه‌یریان هه‌یه! ئەوان وه‌ک مرۆڤ نیین، له‌هه‌ر کوئییه‌کی سه‌ر ئەم زه‌مینه‌بن، له‌زمانی یه‌کتری حالێ ده‌بن، ئیستا ئیمه له‌سنووری ولاتی خۆمان ده‌چینه‌ده‌ری، یه‌که‌م گرفت که‌دیته‌ پیشمان و ده‌بیته‌کۆسپ له‌ریگه‌مان نه‌زانینی زمانه، به‌لام ئەوان ئەوها

له ئهوسای منهوه پۆ ئیستای تۆ _____ زیادهشاد قادر

نیهن، بۆ نمونه پشیلویهکی کوردستان له گهڵ یهکیکی فهپه نسایی یهک
زمانیان ههیه، کۆتریکی یابانی له گهڵ کۆتریکی لوبنانی وهک یهک دهئاخفن،
مهپیکی کوردی له گهڵ مهپیکی عارهبی ههچ گهرفتی له یهکتر تینهگه یشتنیان
نییه، مریشکیکی خۆمانه له گهڵ مریشکیکی مالیزیایی پیویستیان به وهرگهپ
نابی تا بزانی چ دهلین...

تا نامه ی شه شه م، به خته وه ریت به ئاوات ده خوازم...

نامهک شهشهم

ئهفسوونی دهریا و ماستاو خواردنهوهک

ئهوسا

جگه رگۆشه که م پاداشت، ژیانته باش...

وهختی گه یشتینه ئهستهنبۆل نیژیکهی دوو سهعاتیک مابوو بۆ پۆژئاوابوون، ئهستهنبۆل جگه له وهی که وتوووته سهرده ریا، ههروهها له ههموو لایه کیرا به درهخت و پارک و کهسکاتی پازاوهته وه، ویرای ئه وهش پریهتی له مۆزه و شوینه واری به ناوبانگ، له ههموو ئهوانهش گرنگتر، ئه و شاره به شیکی دهکهوێته کیشوهری ئاسیا و به شهکهی تری له کیشوهری ئهوروپادایه. ژمارهی دانیشتوانی ئهستهنبۆل زیتر له چوارده ملیونه، به لام دهگوتریت به بهردهوامی پتر له سی ملیون میوان و گهشتیاری لیه و له ههندی وهرزدا ئه م ژمارهیه بهرز دهبیته وه بۆ سهرووی پینچ ملیون کهس. کهچی له گهله ئه وهش بۆ ئیمه مانان که هیچ یادگارییهکی مندالی و گه وره ییمان نییه تیدا، ناتوانین له چاو ئه و به ناوبانگی و دلرفینییهی چیژی لی وهر بگرین، به لام نا، چۆن هیچ یادگارییه کمان لی نییه، ئه دی (حاجی قادری کوی) دواي ئه وهی له بهر جهفای یاران، کۆیهی زید و نیشتمان جیده هیلی، له ئهستهنبۆل

ناگیرسیته وه؟ دهبی حاجی له کام کووخی ئه و شارهدا ژیاپی؟ ئه دی گوره
غهریبه که ی له کام سوچی ئه و ولاته دا بیته! به لئ به لئ یادگاریمان له و
شارهدا هه یه، به تایبته ئه و شیعره پر غوربه ته ی حاجی، که لیره وه بو
کویه ی نووسیوه و دهشی چه ندین جار له گه لئ گریان ئه وکی گرتبین،
به تایبته تیر ئه و پارچه یه ی که ده لئ:

سه ر و ریشم سه راپا بوته لوکه

به شه و هه مرازمه پشمین و کوکه

غهریبه ی غوربه تی کردم به ئه وتان

سه راپا ئه رزی لی کردوومه زیندان^(A)

ئه دی بو ئه و به شه ی نالی، که له گه ل خویندنه وه ی ته زوو به له شت دادی و
هالاوی غهریبه ی و ده ردی دووری ئه و شاعیره، پوخت هه لا هه لا ده کات:

له ده ردی دووری و جهوری زه مانه

گه لی نه زدیکه زور دووری مه زانه

۸ - ۹ دیوانی حاجی قادری کوی، لیکۆلینه وه و لیکدانه وه ی: سه ردار حمید میران و که ریم مسته فا
شاره زا، سنه، ۲۰۰۷.

له خۆم ئاگر ھەلېنم ۋەك چنارۆك

له چاوم گرىه دەربى ۋەك ھەمامۆك

به سەد قەيد و ھەۋاشى دەردى دوورى

به يانى ناكرى ۋە یرەز سەبوورى^(۹)

به لى پىشى حاجى، (ئالى) یش له ئەستەنبۆل بووه. له سەرەتاكانى سەدەى پابردووش، (پىرەمىرد) ماۋەيەكى زۆر له و شارەدا ژياوه، ھەر ۋەك له شىعرى (له ترەنى پى ئەستەمولدا)، پىرەمىرد له كاتى جىھىشتنى ئەستەنبۆل و گەرانەۋە بۆ سلیمانى، دەلى:

ئەۋا رووم كرده تۆ ئەى داىكى موشفىق بىست و پىنج ساله

له غوربەتدا به يادى تۆ دەژىم، خوا شاھىدى حاله^(۱۰)

ئەۋان و ھى دىكەش ھەر يەكە به جۆرىك ئاگرى غوربەت ھەلىقراچاندوون، ھەر يەكە و به زمانىك پۆحى برىندارىيان گۆرانىي بۆ نىشتىمان گوتووه.

۱۰ - ديوانى پىرەمىرد، كۆكردنەۋە و ساغكردنەۋەى: فايەق و ھۆشيار و ھاورپىكانى، بەرگى يەكەم، بەغدا، ۱۹۹۰.

پاداشتی من... تا شوینمان له هۆتیل گرت و کهلوپه له زیادهکانمان دانا و گه‌یشتینه سه‌ر ده‌ریا، هه‌ر نیو سه‌عاتیکه‌ی مابوو بۆ خۆرئاواو بون، تۆ ده‌زانی ده‌ریا جوانی و ئه‌فسوونیکه‌ی سه‌یری هه‌یه سه‌یر! که جوداوازه له‌و جوانی و ئه‌فسوونه‌ی له‌ خۆره‌ی تافگه‌ و نمه‌ی باران و تکه‌ی کانیه‌ی و هاژه‌ی پووبار... دا ده‌بیینی، ده‌ریا خودانی ده‌نگ و په‌نگیکه‌ی سیه‌راوییه‌، ده‌نگیکه‌ی وینه‌ی تریه‌ی باران و دیمه‌نیکه‌ی چه‌شنی کلوی به‌فر، له‌ هه‌مان کاتدا جیاواز، به‌ جۆریک نه‌ له‌ سه‌یرکردنی تیر ده‌بیت، نه‌ له‌ گوێ لیگرتنی ده‌زانی ماندوو بون چیه‌، جوانی و ئه‌فسوونیکه‌ی که‌ زمان و قه‌له‌م له‌ گوزارشت لیگرتنی دۆش داده‌مینێ و سه‌راسیمه‌ ده‌بی، به‌تایبه‌ت له‌ کاتی زه‌رده‌ی خۆرئاواو بوندا! باشه‌ پاداشت، تۆ بلیی ئه‌گه‌ر (گۆران)ی شاعیری گه‌وره‌ی کورد، که‌ به‌رانبه‌ر سیه‌ر و ناسکی کانیه‌ی کورده‌واری نووسیه‌یه‌تی:

کانیه‌کی روونی به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌و

له‌ بنیا به‌رزیه‌ی مرواری زیخ و چه‌و^(١)

ئه‌گه‌ر ئه‌و شاعیره‌مان خه‌لکی ولاتیکی پۆخ ده‌ریا بووایه‌، ئاخۆ چۆن وه‌سفی شلپ و هۆر و شه‌پۆله‌ شینه‌باوه‌کانی ده‌ریا و کاتی خۆرنشینیه‌ی که‌ نار ده‌ریای ده‌کرد!

١١ - دیوانی گۆران، کۆکردنه‌وه‌ و ئاماده‌کردنی: محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم، به‌غدا، ١٩٨٠.

پاداشته کهم... چاکم له بیره به مندالی که گۆماویکی گه وره مان ده دیت، به شیوهی ئاسۆیی بهردمان ده هاویشته نیو گۆماوه که، ده بوو بهرده که به شیوهیه که بهاویژین به عاسته م بهر ئاوه که بکهویت و توژیک بهرز بیتهوه، جا نازانم بۆ بهو یارییه مان ده گوت (ماستاو خواردنهوه)، واته هر بهردیک چه ند گه هیک بهر ئاوه که کهوتبا و بهرز ببایه تهوه، ئهوا بهرده هاویژه که ئه وهنده ماستاوهی خواردووه تهوه. من ئه و کات ماستاوخۆره وهیه کی باش نه بووم، یانی هیچ جار له یه که مینه کان نه ده بووم، به لام هه ندیک له مندالان، چوار پینج شه ش... ماستاویان ده خواردووه و دوا بیهش بهرده که یان ده که وته ئه و بهری گۆماوه که.

ئای پاداشت! کی هه یه ئه و دیمه نانهی رابردوو بهینیه ته وه بهر دیده و خه یالی، له ناخوه رانه چله کی و ته زوو به له شیدا نه یه ت و تنۆک تنۆک رۆندک دانه بارینی! کی هه یه له گه ل بیرکه وتنه وهی ئه و رۆژانهی رۆیشتن و ناگه پینه وه، نه چیه ته وه سه ردانیان و پۆخی خۆی له وی جینه هیللی و به داخ و هه سه ره ته وه نه لی: "هیی مه رخی مندالی چ زوو ته سلیم بوویه گپی پیری". کیزێ خۆم، ئیمه ئه و کات ده مانزانی گۆماوی گه وره تر هه یه که به ردی هیچ که سمان ناتوانی به سه ریدا باز بدات، به لام نه مانده زانی شتیکی دیکه هه یه زۆر له و گۆماوانه ی خه یالی بچووی ئیمه گه وره تره، که ده ریایه! ده مان بیهست ده گوترا: "ئه مه دلۆپیکه له ده ریایه ک"، یان ده گوترا: "ده ریا به ده می سه گ پیس نابی"، ئه مانه گوزارشت بوون له گه وره یی ده ریا، وه لی ئه وسای ئه گه ر بیریشمان له و

قسانه کردبايه وه، هەر وا دههاته بهر زهينمان که دهريا سى چوار ئەوهندهى
گۆماوه گه وره کانه !

کچه کهى من، ئەسته نۆل يه کيکه له گه وره شاره کانى دونيا، جگه له تورک
به مليۆنان کوردیشى تيدا ده ژييت، ههروه ها ژماره يه کى زۆر پيکهاتهى
ديکهى ئايينى و نه ته وه يى تيدا يه، سه ريارى ئەوهش به به رده وامى مليۆنان
گه شتيا رى ئاسيا يى و ئەوروپا يى و هى ديه کى لييه، هه موو ئەوانه وا ده که ن
ئاده ميزاد زۆر هه ست نه کا که تۆ غه ريبى له و شاره، يا سيمای بيگانه بوونت
پيوه ديار بى، له گه ل ئەوهش تابلۆى سه ر مارکي تىک، گه ره کىک، مۆزه يه ک،
ميوانخانه يه ک، مزگه وتيک، که شتبيک و ماشينيک... نابيى به جگه له زمانى
تورکى له سه رى نووسرابى. ته نانه ت زۆر ده گمه ن پي به رى گه شتيا ريت ده ست
ده که وى به زمانى کى غه يره تورکى ليى نووسرابى و شار و شوي نه
گرنگه کانيت پيشان بدات. رىک پيچه وانه ي لای خو مان، که جگه له وهى
تابلۆى پيشاندانى شوي نه کان و پي به رى گه شتيا رى به زۆرى به هه ر سى زمانى
کوردى، عه ره بى و ئينگليزيين، که چى تابلۆى سه ر مارکي ت و بازا رگه کانيش
زۆر جار له با تى کوردى، به عه ره بى ده نووسرين! که ئەمه يان ئەگه ر زۆر به
جددى ئاوپى لى نه دري ته وه و چاره سه رى بۆ نه دۆزري ته وه، ئەوا ده بي ته
به شيک له وه هه ره شان هى له سه ر ناسنامه ي شاره کانى باشوورى کوردستاندا،
له دوا رۆژى دوور يا ني زي کدا مه ترسى دروست ده که ن.

حەز دەکەم بزانی کێژەکە ی من، هەموو دەمارگیرییەک دزیو و خراپە، چ دەمارگیری نەتەوہیی بی، یا ئایینی، یا حیزبی، یا ناوچەگەری و هتد... بەلام حەزکردن و سووربوون لەسەر پاراستنی مۆرک و شوناس و کولتووری خۆمان، جا چ سیمای شار بی، یا زمان، یا جلوبەرگ... بەتایبەت بۆ نەتەوہییەکی چەوساوە و بی دەولەتی وەکو کورد، حەزێکی سروشتی و رەوا و داواویەکی دروست و ئاساییە.

دەشی ئەستەنبۆل یا هەر شارێکی دیکە ی دنیا، لای تاکیکی ئەوروپایی لە سەردەمی جیھانگەراییدا، لە گۆشەییەکەوہ سەیر بکری جودا بی لەوہی، کە عەرەبیکی تی دەروانی، کە خاوەنی زیتەر لە بیست دەولەتی پاشکەوتووی سەر ئەم زەمینەییە، هەرۆک لەوانەییە یابانی یا کۆریاییەک، جۆریکی دیکە تەماشای پیکھاتە و چەمکی شار بکات، بی گومان بۆ تاکیکی کوردیش کە خاوەنی سەرۆری و کیانی سەربەخۆ نییە، شار واتا و پەھەند و قولایی دیکە ی هەییە، بەلام بە گشتی زۆر شت وا دەکا شارێک لە شارێکی دیکە: زیباتر، کاریگەرتەر، سەرنجراکێشتەر، دلێ ئاوەدانتر، پۆلی گەورەتر و جی پەنجەیی دیارتر خۆی نمایش بکات، ئەو زۆر شتە هەر چییەک بن، پووبەر و ژمارەیی دانیشتونان نیین، ئەو پۆل و کاریگەرییە ببەخشەن شارێک و لە شارێکی دیکە ی بسەننەوہ.

تا نامەیی حەفتەم، خوا ئاگادارت بی...

نامەک حەفتەم

هەستەوہ ئەوہ بەشیك له مورووہکانی
ملوانکەکی مندالیی تۆن، لێرە دەکەونە
خوارک

سالو پاداشت...

سه ر له بهیانی پۆژی ۶ / ۶ / ۲۰۱۴ به کەشتی به ره و یه کێک له دوورگه کانی ئەستهنبۆل به پیکه وتین، ده بی ئەوه بلیم دانیشتن له پۆخی ده ریا و وردبونه وه له شلپ و شه پۆله کانی، چه نده دلگیر و خه مره وینه، گه شتکردن به کەشتی و پۆیشتن به ناو ده ریادا، ده یان هینده ئەفسووناوی و قه شه نگتره، ئەگه ر به زمانی شاعیره کان قسه بکه ین ده بی بلین ده یان هینده پۆمانسی و خه یالئامیز و ئیلهامبه خش و دلرفینتره. هه ر زوو نهۆمه کانی خواره وه ی کەشتیمان به جیهیشت، چونکه له نهۆمه کانی خواره وه، خه لکی له ودیوی جامه شووشه کانه وه له ده ریایان ده روانی، هه رچی نهۆمی سه ره وه یه، هه م ئاسمانت لی دیار ده بی، هه م هیه چ به ربه ست و دیواریک - ئەگه ر شووشه ش بی - له نیوان تۆ و که فوکولی ده ریادا نامینی... جگه رگۆشه که ی خۆم... که ده چیه ریزی پیشه وه ی کەشتی و به ره و پیشه وه ده روانی، له لایه ک چه ند دوورگه یه ک ده بیینی، که هه ر له دووره وه

سهوز سهوز دهچنهوه، له لایهکی ترهوه بهشی کیشوه ره که یتری شاره که دهبینی، که بۆ لایه که ی تر ده پروانی، تا چاو بر دهکا هر ئاوه و دهبینی گۆنای ئه و ئاوه له بهر چاوت گه یشتوو ته لیوی ئاسمان. که دهچپته پیزی دواوه، دهبینی که شتی ده پروات و له دواى خۆی که فوکولێکی خهست به جیدیلێ، که سهیری که میك دوورتر ده که یت، دهبینی به ره به ره ئه و که فوکولێ خهسته، ده ره و یته وه و تیکه ل به ئاوه پوون و سافه که یتری ده ریا ده بیته وه. وا ده هاته بهر زهین و خه یالم وه ک بلیی پیشتر دیمه نی هاوشیوه ی ئه و که فوکولēm دیبی، که زیتر له دیمه نه که راده مینم، به لێ که له ته مه نی تۆدا بووم زۆر هه ز و ئاره زووی ئه وه مان ده کرد له پشته وه ی پیکاب سوار بین، هر ئه و کات پوومان ده کرده ئه و پێگایه ی پیکابی تاین ده یبری و که ئه و بایه له قژمانی ددها، وامان ده زانی شنه بایه که له به هه شتی جاویدانییه وه بۆمان هاتوو، که سهیری دواوه شمان ده کرد، تۆز و خۆلێکی چر، ئه و ناوه ی ده ته نی، پاشان ئه و تۆز و خۆله ورده ورده ده ره و یه وه و تیکه ل به هه وای ساف و خاوینی ئه و ده شتوده ره ده بوو... په نگه بپرسی توخوا بابه چۆن به راوردی ته پوتۆزی ئه و ده شتوده ره له گه ل ئاوی ده ریادا ده که ی؟ ئه وه راسته ئه م به راورده له جیی خۆیدا نییه، به لام کیژه که م، ئه وه ش بزانه ئه و چیژ و هه ز و جوانییه ی له ته پوتۆزی ئه وسای پێگا خۆله کاندایه و له سه رده می پر به رانه تی مندالیدا دیومانه، برپا بکه ده ریا به وه مو جیلوه و جوانی و جادوو وه، له ئیستادا پیمان نابه خشی.

پاداشته کهم، ژن و پیاویک له سه رنشینانی کهشتیه که ی ئیمه، مندالیکی هاوته مەنی تۆیان له گه لدا بوو، من له نیو خه یال و ئەندیشه ی بی بنی خۆمدا نقوم بوبووم، هینده م زانی منداله که له کۆشی بابیدا خه وی لیکه وت، ئەگەر له زمانی من گه یشتبا، دوور نه بوو به خه به رم هینابا و پیم گوته: "من چه ند ده نکیک له موروه کانی مندالیم، له کوچه و کۆلانه کانی خرابه دراو و ته یراوه و کوورانی عه نکاوه و که ورگۆسک لی پژاوه و ئیستاش هه رچی ده که م بۆم کۆ ناکریته وه، بۆیه نه شمیله که، ههسته وه ئه وه به شیک له موروه کانی ملوانکه ی مندالی تۆن، لیزه ده که ونه خوارئ و تیکه ل به که فوکول و شه پۆلی شینباوی ده ریا ده بن، ده ی ههسته وه به و چاوه پر به رائه تانه ی خۆت، له و قورینگ و نه وره سه جوانانه بروانه، چه نده قه شه نگ بالی ژیان لیک ده دن و ته مه نیان به ئاسمانی بیگه رد و قولایی ده ریا ده سپین، ده ی ههسته وه به چاوی پۆخ له و ماسی و دۆلفینانه پابمینه، که ئه و دونیا سهیره ی ناو ئاویان چۆن کردوه به یه ک پارچه جولە و جوانی، ده ی ههسته وه تا چاوت پر ده کات و ته مه نی مندالیت لی ون نه بووه، قول قول ته ماشای مرواری و مه رجان و مه خلوقاته سه مه ره کانی نیو بنی ده ریا بکه، ده ی ههسته وه، ده ... ده ی...".

ناهه قم مه گره پاداشته، ئاخه ئه و، ئەگەر ئیستا به دیققه ته وه تریفه ی ته ماشا برژینیه سه ر پووی گه رد به گه ردی ئه و ئاوه و قول قول ئاویته ی پۆخی

نازکی ده ریا بییت، ئهوا هه رگیز ئه و وینه یه له دهفته ری یادگاری و په ره په ره ی ژیانیدا کال نابنه وه نا... ئه دی نابینی پاداشت، پوژانه گه وره کان ده لئین: "چما ده زانم ئه مپو نیوه پو چیم خوار دووه، له کوو ده زانم دوینی چیم کردووه، له بیرم نه ماوه ئه مپو به یانی چیم گوت و هند..."، که چی هه ر ئه و گه ورانه هه ندی پووداو و دیمه نی سه رده می مندالیتی خویان ده گی پنه وه، وه ک ئه وه ی ئیستا پوویدا بییت، یا هه ندی که س ده یان سال به سه ر به سه رهاتیککی سه رده می مندالی خوی تیپه ر ده بی، که چی ئه و ده یان ساله ده لئی چاوه ر مکردنیککی کورتی به سه ردا رهت بووه! هه ر بو نمونه من له و ته مه نه ی ئیستام پوژانه کتیب ده خوینمه وه، که چی به شیک له و کتیبانه نه ک هه ر په یام و ناوه پوک که ی، به لکو ته نانه ت هه ندی جار ناوونیشانی کتیبه که و ناوی نو سه ره که یشم له بیر ده چیته وه، له گه ل ئه وه ش زوریک له و کوپله شیعر، مه سه له، هه قایهت و گورانییانه ی له مندالیدا بهر گویم که وتوون، یا ئه و یاری و پیکه نین و ده مه قالی و شه رانه ی به بچووکی دیومه، ده لئی قسه ی ئه مپو و ئه م چرکه ساته یه که لئی ده ژیم. دوور مه بیینه رهنگ و جووری ئه و ترومبیله م له بیر بچیته وه که پارسال خاوه نی بووم و پوژانه لییم ده خوپی، به لام شیوه و قه باره ی ئه و کونه تایه یه ی له مندالیدا یاریم پیده کرد هه رگیز له بیرم ناچیته وه، ئه و کونه تایه ی پوژگاریک سه رمایه یه کی گه وره ی من بوو، به تایبهت وهختی به سه ر گردی ده که وتم، کونه تایه م وه پیشه خوم دها و به زهبری هیزی دهسته کانم ده پویشت، لی که له

گردهکوه به رهو مائی شوپم ده کردهوه، تایه ی گورین له من به غارتر بوو و به جیی ده هیشتم و تا خواری رانه ده وه ستا.

بنواره پاداشت، یه کیك له و دیمه نه کاریگه رانه ی دیکه، که هر واده زانم ئه مپو پوویداوه و تا ماوه یه کی زور له میشک و خه یال دانی مندالی مندا نه ده چووه ده ری، دیمه نی به خاک سپاردنی تهرمی پیاویك بوو، چاک له بهرچاومه پاش عه سریکی پاییز بوو، من له پولی دوی سهره تای بووم، ریزیک ئوتومبیل، له ریگه ی شاره وه، جه نازه ی ئه و پیاوه یان هینا یه گورستانی گوند، له گه ل چه ند مندالیکی دیکه ی هاوته مهنی خوم چووینه گورستان، گریه و واوه یلا و شین و شه پوری ژنان، له دوره وه موچرکی به گیاندا ده هینا ی، له هر هه مووشیان کاریگه رتر، سهر دولکه ی هاوسه ری کوچکردوه که بوو، که به ده نگیک تیکه ل به قولپی گریان و گوزارشت له کوستی له ده ستدانی نازیزیکی ده یگوت: "هو جه بیار، هو جه بیار، هو جه بیار..."، بی ئه وه ی (جه بیار) م دیبی یان بیناسم، که چی ئه و کات له بهر عه یبه و شه رمکردن نه بووا یه، به دل حه زم ده کرد، له گه ل سه دای سهر دولکه ی ئه و ژنه، بده مه پر مه ی گریان و هون هون فرمیسک وه ک بارانی به لیزمه ی به هاری له چاوانم دابارینم...

به لی پاداشت، زیتر له سی و پینج سال به سه ر هه ندی قسه و پرسیاردا تیپه ریوه، که چی هر ده لی دوینی بوو، نا هر ده لی ئیستا پرویانداوه، جا

ئهو قسه و پرسیارانه دهرمپرایی و وهرامهکهیم دهست کهوتبی، یان هر پرسیارم نه کردبی، بۆ نموونه رهنگه هر له تهمهنی تۆدا بوویم، ئهوه دههاته خه یالم بۆچی ئهگهر کهسیک تورپه بی ده لاین: "دۆ و دۆشاوی تیکه ل کرد"، باشه په یوه ندی دۆ به تورپه بوونه وه چیه، ئه دی دۆشاو و کاردانه وهی توند چی یه کترن، جا ئهگهر به کرداره کی دۆ و دۆشاو تیکه ل بکرین چی لی دهرده چی و رهنگی چۆن ده بی.

یان که کیژیک به بووک دهردر، ده یانگوت "چهک و جلکی بۆ کرا، چهک و جلکی بۆ ده کهن..."، له خۆم ده پرسای باشه ئه وه دیاره جلك چیه، به لام بووک چه کی بۆ چیه! ئی ئه و خۆ ناچیتته شه ر! یا که مندالیک زۆر قیره و هاواری کردبا، ده یانگوت "ده لئی میشکی قازیت خواردوه"، ئه و قسه یه م له کنه خۆم شه نوکه و ده کرد، ئه وه ئهگهر کهسیک میشکی قاز بخوات دهنگ و هاواری و هه گه وره بی، ئه دی ئهگهر یه کیک میشکی چیللی بخوات ده بی دهنگی چی به سه ربیت!

ههروه ها ئهگهر به خه تیکی ناخۆش و تیکه ل و پیکه ل نووسیبامان، ده گوترا: "ده لئی شه ره پشيله یه"، ئی نووسین و شه ره پشيله چی کۆیان ده کاته وه! ئه دی ورده جولای گیا و سه وزه ی به هاری به دم باوه چ په یوه ندییه کی به که رویشکه وه هه یه؟ ئه دی بۆ ده لاین "که رویشکه کردن!"

ههروا بیتهوه که ئه و دیره شیعره ی (شیخ رهزای تاله بانى) م ده بیست، که ده لى:

لازمه بو شیخ سبه ینان گورگه خه و

تا بلین شیخ عابیده و نانوی به شه و^(۱۲)

من فکرم نه له شیخ و نه له عابید نه ده کرده وه، تهنى له خۆم ده پرسى خه و له کوئى و گورگ له کوئى، بو ئه م دوو وشه یه گه یشتوونه ته یه ک و گورگه خه و مانای چیه ! ئه دى (بزنه پى)، پاییزه برا، به هاره خه و... چیه ن؟ ئیدى ده یان و سه دان قسه و پرسى تری هاوشیوه، که هه ندیکیان به شه رم و دوودلییه وه ده مپرسى، هه ندیکیشیان خۆم وه رام ده دانه وه، زۆریشیان به بی وه رام ده مانه وه.

تا نامه ی هه شته م، مالتاوا...

۱۲- دیوانى شیخ رهزای تاله بانى، ساغکردنه وه و شه رحى: شوکور مسته فا، ده زگای چاپ و بلاوکردنه وه ی ئاراس، چاپى دووه م، ۲۰۱۰.

نامهک هه شتەم

پیره پیاوهکهک ییوک ئەدا، یا بەفر و فرۆ

دوای جوانترین سلوو پاداشت...

گەیشتینه دورگەیهك، كه به (بيوك ئەدا) ناسراوه، نامەوی بجمه وه سەر وانهکانی جوگرافیا و میژوو، باسی شوینی ئەو دورگەیه له سەر نه خشه بکه، یا هه قایه تی بنیاتنان و ئاوه دانکردنه وهی بۆت بگێرمه وه، ... ئەوه نده ده لیم ئەوی هەر چوار لای ئاوه و پر پره له درهختی که سک و به ژن بلند. ئەوهی له و دورگه یه دا زیتر سه رنج و خه یالی منی که مه ندکیش کرد، ئەوه بوو ته وای دورگه که بگه رییت جگه له ئانبۆلانس، هیچ جوړه ترومبیلکی دیکه ی تیدا نابینی، به لکو ته نی هه سپ و عه ره بانه و پایسکل ده بینی، پایسکل و عه ره بانه کانیش هه موویان ژماره یان بۆ داندراوه.

له یه کێک له خانووه هه ره دلگیره کانی ئەو دورگه یه دا، پیره پیاویکمان دیت، له ناو باخچه یه کی لیوانلیو له بۆنی خوش و په ره ی گول و گه لای درهختی چاو سه وزدا، کتیبی ده خوینده وه، هه رچه ند هه تاوی ته مه ن مووی قژ و پیشی سپی کردبوو و ماکینه ی پۆژگار تهختی ته ویل و سیمای، وه ک

توله رپیه کی پر چالوچۆل پیشان دهدا، که چی هیشتا به پروکهش به خته وهر دیار بوو... به لام کی نالی چقلی ناسۆر و نامورادی، په ره سیلکه ی پۆچی نه کردووته پارچه یه ک زام، کی نالی ئه ویش له ناخوه ناسووتیت و ئاخ بۆ عومری به سه رچووی هه لئاکیشی، ده شی بیه ویت له و که شوه وایه دا قه ره بووی تالی ته مه نی به سه رچوو بکاته وه، په نگه خه ریکی خویندنه وه ی ده قیکی (نامیق که مال)^(۱۳)، یا شیعریکی (نازم حکمه ت)^(۱۴) بی، یا له وانیه که وتبیته نیو پروداوه کانی پۆمانیکی (یه شار که مال)^(۱۵) هوه، ئه ی کی نالی به چاوخشاندن به چیرۆکیکی قۆشمه ی (عه زیز نه سین)^(۱۶) خه می زه مانه له دل وهدر نانی! ده شی به نووری وشه کانی کتیبیکی (سه عیدی کوردی) ئیمان و ئیراده ی پۆشن بکاته وه...

په نگه پاداشت، ئه من له و شوینه و له ته مه نی ئه و بام، ئیستا بیرم له و کۆپله شیعه ری (مامۆستا هیمن موکریانی) بکردایه ته وه، که زیتر له سی و

۱۳ - نامیق که مال ئه دبیبیکی دیاری تورکه و له سالی (۱۸۴۰) له دایک بووه و له (۱۸۸۸) کۆچی دواپی کردوو.

۱۴ - نازم حکمه ت شاعیریکی به ناویانگی تورکه، له سالی (۱۹۰۲) له یۆنان له دایک بووه و له (۱۹۶۳) له پروسیا کۆچی دواپی کردوو.

۱۵ - یه شار که مال پۆماننوسیکی گه وه ی کوردی تورکیننوسه، له سالی (۱۹۲۳) له دایک بووه، پۆمانه کانی بۆ زۆریه ی زمانه زیندوووه کانی گیتی وه رگێرداون، (حه مه دۆک) یه کیک له به ناویانگترین پۆمانه کانیه تی.

۱۶ - عه زیز نه سین ناوی (حه مه د نه سرت نه سین) ه، ئه دبیبیکی ناوداری تورکه، له (۱۹۱۵) له دایک بووه، له (۱۹۹۵) کۆچی دواپی کردوو.

پینچ سال له مه و بهر به دهنکه پر چه ماسه ته که ی (مامۆستا شوکرو لالی بابان) گویم لی بووه، که ده یگوت:

هیمن له سه ره خو به

نه که ی بچی بو هۆبه

ده نا ده شکینی تۆبه

ئاور ده گری وهك سوّبه^(۱۷)

یا له وانیه، بکه وتبامه وه ناو ههوا و ئاوازی ئه و گۆرانیه ی که سه ره تای هه شتایه کانی سه ده ی پابردوو، هه موو ده م له سه یران و ئاهه نکه کانی مه کته بدا، که هه ر یه کیک پریاسکه یه کمان له گه ل خۆماندا ده برد، هیلکه یه کی کولاو و ته ماتیه ک و نانیکه تیری تیدا بوو، ئه وده م به ده م خواردنی نان و هیلکه و ته ماتیه وه، پر به گه روو ده مانگوت:

ئه ورۆ شیرین به هاره، به هاره، به هاره

هه سته بچینه سه یرانی^۶

خه می دایک و بابم نییه

۱۷ - دیوانی هیمن، په خشانگای ئازادی، سلیمانی، ۲۷۰۸ ی کوردی.

لیم به جیماوه جوانی

یا رهنگه ئه و گۆرانیهی تهله قزیونم وه بیر هاتباوه، که تا ئیستا نازانم بیژره کهی کی بوو، ئه وساش به هه له له باتی "حلو حلو حلو، **حامض** حلو" ده مانگوت: "حلو حلو حلو، حامید حلو"...

تاویک به پێیان گه راین، زانیمان ناتوانین ئه و هه موو هه وراز و نشیوه بپین و جاده و کۆلانه رهنگینه کانی ئه و دوورگه یه ببینین، یا بشتوانین، له په لویۆ ده که وین، بۆیه عه ره بانه یه کمان به کری گرت، که هه سپیکی سۆر و یه کیکی سپی رایانده کیشا، کابرای خودان عه ره بانه، که له پیشه وه سوار بوبوو، هه ندی ماوه خیرا لیی ده خوری، هه ندی ماوه ش خاوی ده کرده وه، بیرم له بهخت و ناوچه وانی هه ردوو هه سپه که ده کرده وه، چ چاره نووسیکی سهیره پاداشت! ئه و دوو هه سپه ده بی هه ردووکیان پیکه وه غار بدن و پیکه وه ش هیواشی بکه نه وه، پیکه وه راوهستن و پیکه وه ش پشوو بدن، ته نانه ت له یه ک کاتدا ئالیک بخۆن و ئاو بخۆنه وه. به لام پاداشت گیان، ئه وان گیاندارن و بی ئیراده و ئازادیی خۆیان، چاره نووسیان پیکه وه گری دراوه، ئه وه ی زۆر له وه خراپتره ئه وه یه، هه ندیک مرۆقی حوکمران و سیستم و ئایدۆیۆلۆژیای سه ره ئه م زه مینه و هه ندیک نه ریت و تاک تاکی ئه م دونیایه، زۆر جار به زۆر چاره نووسی دوو مرۆق، یا دوو نه ته وه، یا دوو کیان و دوو دونیای له یه ک جوئ، به زۆری زۆرداری، دوور له ئیراده و ئازادیی خۆیان به یه که وه گری

دهدەن، ئۆه کچه کهم! وهك چۆن دهزانم ئەم جووره قسانه، به دلی ئه و مروفته دلرهق و سیاسهتسالار و دهسته و فرمانره وایه سته مکارانه نییه، که هه موو دهم ئینسانی کۆیله و بیدهنگیان گهره که، نهك کهسی قسه کهر و خاوهن ئیراده، ئه وهاش دهزانم جارێ زۆر زووه، به و جووره قسانه سه رقالت بکه م، یا داوات لی بکه م لییان تی بگه یت.

به ر له جبهیشتنی بیوک ئەدا، جارێکی دی وینه ی ئه و پیره پیاوهم هاته وه به ر دیده ی خه یال که خه ریکی خویندنه وه بوو، به خۆم ده گوت ره نگه هاوسه ر و هاوژینی چه ندین ساله ی له ده ست دابی، بۆیه ئیستا پیده چی چی جوانی ئه و سه روشته ره نگینه هه یه نه توانن تو زقالتیک باری خه می له ده ستدانی هاوسه ری نه ختیک سووک بکه ن... ئاخه ر گۆله نازداره که م، ده بی چی له وه قورستر بی، که سیك نشیو و هه ورازه سه خت و دژواره کانی ژیانته له گه ل بپری، چی گریه و پیکه نین هه یه تیکه تیکه له گه لت به ش بکات، که چی له پر مالئاواییت لی بکات و به دونیا یه که له حوزن و که سه ر و ماته مت بسپی ری! بی گو مان زۆر سه خت و دژواره ...

حه یرانبیژی گه وه (خدر خرابه دراوی)، که له نیوه ی یه که می هه شتا کانی سه ده ی رابردوودا، نه خو شی زۆر بو هاوسه ره که ی دینی، بۆیه ناچار نه شته رگه ری بو ده که ن، به لام مام خدر نازانی، ئەمه دوا دیداره و دوا ی نه شته رگه ری هاوژینه که ی نابینیته وه، بۆیه وه ختی یه کیك له نوژداره کان له

هۆلی نهشتهرگهري دیتته دهري و كهمامه كهسكهكهی لهسهرده موچاوی
لادهبات و دهلی: خاله بهخوتان خوش. مام خدر سهههتا تهواو حالی نابی،
بۆیه دهلی: "ها بابم؟"، نوژدارهكه لیی دووباره دهکاتهوه: خیزانهکته له
عهمهلیات دهرنهچوو خاله بهخوتان خوش... مام خدر پاشهوپاش
دهگهپیتتهوه دواوه و پشت به یهکیك له ستوونهکانی قاوشی خهستهخانهکه
دهدا، دواي ئهوه دهست دهخاته بنا گوئی و دهست به هیران گوتنی
دهکات بۆ نازدار هیرانی، نا پاداشت هیران نا، ئهوه ئاگری فیراق بوو
کزهی له جهرگی دینا، هالاوی سووتان و غهریبی بوو له ناخی ئهوپیاوه
دههاته دهري، ئهوه واوهیلای پۆحی برینداری مرۆقتیک بوو که لهتیکي لی
جوئی ببۆوه و پارچهیه که گیانی دههینرابوو، گرکانی دهروونی ئینسانیک
بوو چیای ژيانی دهتواندهوه، هاواری خه مگرتووی پیره میردیک بوو که پهنگه
به دلّ هزی کردبا لهگهله هاوسه رهکهی، دلی ئهویش له لیدان بکهوی...
بۆیه چی پزیشک و سسته و په رستار ههیه، دین گوئی لهو سۆز و نالهیه
دهگرن و زۆربهیان لهگهلهیدا فرمیسیکیان فواره دهکات و له پرمهی گریان
دهدهن...

ئای چهنده جوانن ئهوه هاوسه رانهی، لۆچی سهه نیوچهوان و سپیوونی
مووی پرچ و پشیان و کوورپوونهوهی پشتیان و به له رزه کهوتنی پهنجه و
مهچهکیان... پییان دهلین که ئیوه به سالدا چوون و تهمهنتان گهوره بووه،

که چی ئه وان له گه ل هه لکشانی لاولوی عومریان، وه فایان بو یه کدی زیتر هه لده کشی، هاوزه مان له گه ل کزبوونی دیده یان، مؤمی خوشه ویستییان بو یه کتر ده یان هینده گه شتر ده بی. بپوانه پاداشت، ئه و چه شنه پیره میرد و پیره ژنه ته با و تفاقانه، چونکه نه وه ی سه رده می خو یان و زه مانیکی دیکه ی جو ی له هی ئیمه ن، نه ک ته نی ئیوه ی مندال، بگره ئیمه ش زور که پره ت دروست لیان تینا گه یین. هه ر بو نمونه وه ختی ژنیکی به سالداچوو به (پره زاقورس، هیسک گران و پیره میرد...) گازی هاوسه ره که ی ده کات، ئه وه هه ندیک دابونه ریت یا زال نه بوون به سه ر هه ندی کۆد و مانای زمانه وانیه وای لی ده کا، ئه گینا ئه و ژنه مه به ستیه تی بلی: (شوپره سوار، شاسواری ژیان، هاوپیی ته مه ن و هه مووکه س...م). یان پیاویک که که وتوو ته ته مه نه وه به هاوسه ره که ی ده لی: (پیری، پیریژن، حورمی...) ته نانه ت (چه تیم) یش، ئه وا به پیوه ری ئه مپوی ئیمه، جو ریکه له قسه پیگوتن و به رز ته ماشانه کردن، به لام ئه و پیاوه رانه هاتوو، ئه گینا مه به ستیه تی بلی: (شه کره ژن، به ندی دلم، ئه زیزی پوحم و شاجوانه که م...)، به کورتی به کاربردنی ئه و ده سته واژانه راسته له پوکه شدا زبر و وشک و ناخوشن، وه لی له ناوه پوکدا و له کن ئه وان، گوزارشتیکی پاک و ساده یه له سوژ و وه فا و مه چه بهت بو یه کدی.

کچه که ی خو م، به هه مان که شتی گه راینه وه بو شوینی خو مان، ئه م جاره یان له ناو ده ریادا بیرم له په نگی ئاو ده کرده وه، ده مگوت هه ر ئه و ئاوه که له ناو

پهرداخیکدایه، هیچ پهنگیکی نییه، هه مان ئاو له قهلبهزه ی تافگه یه کدا چه شنی ماستاویکی خهست دیته بهر چاوت، هه ره ئه و ئاوه له ناو ده ریادا پهنگیکی دیکه ی هه یه، ئیمه که له نه خشه کانی جوگرافیدا سهیری ده که یه پهنگیکی شینی سافی دراوه تی، به لام که به چاوی سه ر و له نیژیکه وه له پهنگی ده ریا ورد ده بیته وه، پهنگیکی دیکه یه له نیوان شین و که سک و په شدا، واتا نازانم بلیم شینیکی ئامال سه وزه، یا که سکیکی شینباوه، یا که سک و شینیکی مه یله و په شه ... ئه مجاره ئه و په ند و ئیدیومانه م ده هاته وه خه یال، که له سه ر ئاو گو تراون، چه ند جوانیان گو توه: (ئاو و ئاوه دانی)، (ئاو سه رچاوه ی ژیانه). ئه دی که نزا ده کریت شه ر و ئاژاوه نه مینی ده لئین: (خوایه ئاویک به و ئاگره داکه یه). که شتیکی هیچی نه مابی و کو تایی هاتی بئ گو تراوه: (ئاوی بیته و ده ستان بشو). که که سیکی زور قوز و گه نج بی پیی ده لئین: (ئاو له سه ری زولفی ده تکی). که شوینیکی وشک و کاول و ویران بی گو تویانه: (ده لئی ناشی ئاو لی برایه). ئه مه و (ئاو ئاو بچی، ئاوی ئاموون و تونی... و ده یان گو ته و مه سه له ی تر...

تو ده زانی پاداشت من به گچکه یی نازانم بو هندی وشه م تیکه ل ده کرد، جگه له وه ی به (حامض) م ده گوت (حامید)، هه روه ها زور جار جوداوازیم نه ده کرد له نیوان هه ردوو پهنگی شین و که سکدا، له وه ش سه یرتر هه ردوو وشه ی (به فر) و (فر) م تیکه ل ده کرد، به راست تو ده زانی فرو چییه؟

رهنگه كه م منداڵ - به تاییهت ئهوانه ی له شار ده ژین - بزائن فرۆ چییه، بۆیه ناچارم سه رهتا باسی فرۆت بۆ بکه م... فرۆ وهکو ماست و په نیر و لۆر و قه یماغ و ژاژی... یه کیکه له به ره مه کانی شیر ی مانگا، ئه وهنده هه یه، فرۆ ته نیا له شیر ی چیل ی تازه زاودا درووست ده کری، واته هه ر چیل یك كه ده زیت، یه ک دوو جار دۆشین ی دوا ی زانه که ی، شیر ه که ی فرۆ ی لۆ درووست ده کری.

هیچ په یوه ندییه ک نییه له نیوان به فر و فرۆدا، ته نیا ئه وه نه بی که هه ردووکیان له چوار پیت پیکدین، هه ردووکیشیان پیتی (فی) و (پی) یان تیدایه. رهنگه لیكچوونیک ی دیکه له نیوان به فر و فرۆدا ئه گه ره ه بی ئه وه بی، لای ئیمه له دهشتی به رانه تی و گونده کانی ده وروبه ری هه ولیر، که نیمچه گه رمینیکه بۆ خۆ ی، سالی جار یك یا دوو جار به فر ده بار ی. ئه و کاتیش ئیمه دوو چیلمان هه بوو (زه رده که) و (به له که که)، بۆیه سالی جار یك تا دوو جار فرۆمان ده خوارد.

جا من ئه و کاته - که باسی ته مه نی پینچ تا حه فت سالی خۆم ده که م - ئه گه رچی له قسه کردن و وشه ده ریرین و زانینی مانای وشه کاندای، تا ئاستیک ی باش بی عه یب بووم، به لام نازانم بۆ زۆر جار هه ردوو وشه ی به فر و فرۆم لۆ تیکه ل ده بوو. هه روه ها به هه ردووکیشیان زۆر زۆر دلخۆش بووم.

ئه وهش رهنگه به هۆ ی ئه وه بووبی، به فر جگه له پاک ی و جوان ی و هیمنییه که ی، میوانیک بوو درهنگ درهنگ سه ری لۆ ده داین، بۆیه که

ده شباری، حاله تیکی تایبته چی ده بوو، شادمانییه کی که م وینه پووی تی ده کردین، بوخوی ده بووه نیمچه جه ژنیک، هر ئه وهش وای کرد، و بزانه له تمه نی حهفت سالیدا بووم، ناشقی شیعره به ناوبانگه که ی (پیره میرد) شاعیر بووم، که ده لی:

به یانی بوو له خه وه ستام که روانیم به فره باریوه

سلیمانی ئه لی به لقیسه تارای زیوی پووشیوه^(۱۸)

ئه گه رچی تا چهند سالیک دواي خوشویستنی ئه و شیعره ی پیره میرد، ئه و جا له "سهرم به فره که چی هیشتا شه ره تو په لمه بو یاری" تیگه ی شتم، وه لی ئه و تینه گه یشتنه هه رگیز ریگه ی چیژ وه رگرتنی له شیعره که لی نه گرتم. خوشویستنی نوسای به فر وای لی کردم له سالی (۲۰۰۴) نامیلکه شیعرییه که م ناو بنیم (پازه ساده کانی به فر)، چهند سالیکیش دواي ئه وه و دروست له زستانی ۲۰۰۹، له ستایشکردنی مروفا، له شیعری (تو و به فردا) نووسیومه:

هه رچی هه یه

۱۸ - دیوانی پیره میرد، کۆکردنه وه و ساغکردنه وهی: فایه ق هوشیار و هاوړیکانی، به رگی یه که م، به غدا، ۱۹۹۰.

ستایشی نیانی و جوانی و

سپیتی بە فر دەکا

بەلام تۆ له بە فر له پێشتری

ئە ی ئەوہ نییە

بە فری ھەموو دونیا

له ئاست رۆحی گەرم

چۆك دادەدا

نەك ھەر ئەوہ

گەر بە فر خۆی

له تۆ نەچی^۶

کی سترانیکی بۆ دەچری^۶ و

وینە یەکی له گەل^۶ دەگری^(۱۹)

۱۹ - شیعری (تۆ و بە فر)، له دیوانە شیعری (مندالیککی پایزنشین، زیاد رەشاد قادر، ھەولیر، ۲۰۱۴).

ههروهها له چه ندين شوینى دیکه ی شیعره کانمدا، (به فر) به مه دلوول و مه غزا و مانا جیاوازه کانیه وه وهکو هیمایه ک بۆ ساواپی، پاکى، جوانى، هیمنى... ئاماده یی به رچاوی هه یه .

هه رچی فرۆیه، چونکه دواى هاتنه دونیای گۆلکیکی تازه پهیدا ده بوو، له بهر ئه وه به بهرده وامی ژیان و نوپوونه وه و به ره که تمان ده زانی. که چی جگه له و دیره ی شیعری (یاداشت) که له زستانی (۲۰۰۸) دا نووسیومه و تپیدا ده لیم:

جگه له خۆت کی چوزانی

چه ندت له فرۆی خۆشه ختی خواردوو^(۲۰)

له ههچ شوینىکی دیکه دا ناوی (فرۆ) م نه هاوردوو، هیوادارم ئه مه م له بی وه فایى نه بیّت. ئه گه رچی ئیستا زۆر زیتر له به فر، غه ریبی فرۆ ده که م، به تاییه ت ئه و فرۆیه ی (دایه فاتى) ی داپیرم هیوینى ده کرد، ئای پۆحت شاد دایه فاتى، غه ریبیت ده که م مندالی، یادتان به خیر به فر و فرۆ...

چاوه پوانى نامه ی تویه م به، خوات له گه ل...

۲۰ - به شیک له شیعری (یاداشت)، له دیوانه شیعری (مندالکی پایزنشین، زیاد رهشاد قادر، هه ولیر، ۲۰۱۴).

نامەک نۆیەم

لەنیوان بۆقەکانی ئەوسا و ماسییەکانی

ئێستادا

سلاو كچه باشەكەم پاداشت گيان...

پۆژى ۹ / ۶ / ۲۰۱۴ ژمارە يەك له مزگەوت و مۆزە و شوپنە واره كانى ئەستەنبۆل گەپاين، ئەگەر بە وردى بۆت بگيرمه وه رەنگە بە دەيان نامە تەواو نەبى، كە ھەر يەكەيان گوزارشت لە شارستانىيەتى و قوناخىكى ميژوويى ئەو شار و ولاتە دەكەن... بۆ نمونە مزگەوتى (سولتان ئەحمەد)، جى پەنجەى شارستانىيەتى ئىسلامى سەردەمى عوسمانىيە كانى پپوه ديارە، (ئايا سؤفيا) كە دروستكراوى سەردەمى بيزەنتىيە كانە، سەرەتا كلئىسا بووه، لە سەردەمى عوسمانىيە كاندا كراو تە مزگەوت، پاشان لە سەردەمى كۆمارى توركيا لە بيستە كانى سەدەى رابردوودا كراو تە مۆزە خانە، ھەرودھا (پانئوراما) ناوى يەككە لە مۆزە خانە كانى ئەو شارە يە، شەپى سەردەمى فەتخ كەردنى ئەستەنبۆل دەگيرپتە وه، ئەمە و چەندىن بازار و قەيسەرى و مۆنۆمىنت و قەلا و قوللە و مەيدان و دورگە و پاركى كۆن و نوئى، كە ھى ئەو نىيە بە رۆژئىك و دووان تەواو بىي. ھەرچەندە

گهوره شاریکی وهك ئهستهنبۆل، دهبی قهرزی كات بكهیت تا به دیتنی بهشیکیان رابگهیت.

پاداشت گیان... هه ر له ئهستهنبۆل شوینیک ههیه پیی دهلین (ئه كفاریۆم)، تایبهته به پیشاندانی گیانهوه ری ئاوی، كه جیگایهکی پاكژ و بیدهنگه، بهجۆریك كه مرۆ دهچیتته ژووری، مهگه رتهنی گویی له تهپه ی پیی خوی بیته، له و شوینه دا چهوزی شووشه بهندی تایبهت كراوه بۆ كیسه ل و قرژال و چه ندين جۆر و پهنگ و قه باره ی جوداوازی ماسی، له وی ماسی گه و ره و بچووك، پووله كه دار و بی پووله كه، سهوز و زهرد و سپی و رهش و مۆر و به لهك و هتد... ی ده بینی، ئه و گیانه وهرانه هینده جوان و سه رنجراکیشن، به تۆ بی نه بكه ی نه بخوی، هه ر ته ماشای چا و بال و جوله و پووله كه و پهنگیان بكه ی!

وه بیرم دی ئیمه له سه رده می مندالیدا، له نیو جۆگه و گۆماوه كاندا بۆقمان ده دیت، به لام قهت به و شیوه یه، له و شوینه هیمن و پاكژ و پاریزراوه دا، له خه ونیشدا ئه و هه موو جۆره ماسیه مان نه دیوه، ئه وسا به بۆقه كه سه كه كانمان ده گوت عه سه كه ری، به بۆقه په له په له كانیشمان ده گوت مغاویری، هه ر ئه و كات جار جار هه ر بۆ خو شی به ردمان ده گرته بۆقه كان، ئه وه بوو دوا ی چه ند سالیک له كتیبیکدا دیم نووسه ریك ده لیت: "منداله كان به گالته به ردیان ده گرته بۆقه كان، به لام بۆقه كان به راستی ده مردن".

گویی بگره پاداشت، لیږه له (ئه کفار یوم) هیچ کهس ناتوانی نه به گالته و نه به راستی بهرد بگریته ماسییه کان. ههروهها ئه و ماسییه نه له نیو قور و چلپاو و زیږابه کانداناژین، له وانه یشه بو ئه وهی پاره ی باشیان پی پهیدا بکری، هه موو دهم خواردنی باشیان پی بدری و له تهن دروستییان دلنیا بن، به لام گوله کهم، کی دهلی ئه و ماسییه نه له بوقی نیو گو ماوه کانی سهرده می مندالی ئیمه ئاسووده ترن کی؟ چونکه هه ر چییه ک بن، ئه وان دوا جار دیلن و له به ندیخانه دان. هه رچی بوقه کانی ئه وسان، ئه گه ر به ردی دلره قی ئیمه ی مندال و چه توون نه بووایه، ئه وا ژیانیا ن به دلنیا ییه وه زور شکومه ندانه تر بوو له ماسییه کانی نیو ئه و به ندیخانه یه ... ئه دی ئه و ماسییه نه ش هه ر وه کوو ئه و بالندانه وان که له ناو قه فه سدا دیلن، ئیدی ئه و قه فه سه هه ر چییه ک بی، (هیمن موکریانی) چ جوانی گوتوه:

مه لیکی فیڤی دارستان و لیږ بی

قه فه ز پیڤی ده کا با شووی له زیږ بی

ته لار و سه ره را و کو شک چ دینی

که کو یله وه ره می تیڤا هه لیڤی^(۲۱)

۲۱ - دیوانی هیمن، په خشانگای ئازادی، سلیمانی، ۲۷۰۸ ی کوردی.

هەزار ئەفسوس پاداشتە کەم، هەنووکە و لەم سەر دەمەدا، نەك مندال بە لکو گەرەکان، نەك بە بەرد بە لکو بە چەندین جۆری چەکی کوشندە، بەردەبنە گیانی یەکتەری، لە هەموویشی ناخۆشتر، ئەو یەکتەر سەپینە وە یە و کوشتوبەرە ی مەرۆف بە رانبەر هاوڕەگەزە کە ی خۆی دە یکات، ناویک یا چەندان ناوی لە چەشنەکانی ئازادی و ماف و نەتەو و هتد... ی لئ دە نریت، یا لە هەموویان تر سناکتر ئەو یە شەر و کوشتار و خوینەرێژی و پاکتای سیاسی و پەرەگەزی، بەرگی دینی بە بەردا دە کریت و بە ناوی پیروزی خودا و کتیبی خوداوه... ژیان و کەرەمەتی جوانترین مەخلووقی ئەم گەردوونە، کە مەرۆفە، ئەتک و ناشیرن دە کریت... ئاخر ئەو چ تیگە یشتنیکە لە چەمک و کرۆکی ئاین، لەباتی پواندنی تۆوی چاکە و بلاوکردنە وە ی ئاشتی و تەبایی کۆمە لایەتی، لەبری دروستکردن و بونیادنانە وە ی کۆمە لگا و ئیشکردن لە سەر بەرزپراگرتنی ئاکار و لایەنی پۆحی تاک و هتد... بیی پە یامی کوشتن و تۆقاندن پابگە یە نیت و بە گوتە ی خۆت خە لک بنییری بۆ دۆزەخ، ئی کە نگی کاری تۆ یە سەر زەمین بکە ی تە دۆزەخ، یا خە لک بۆ دۆزەخ بنییری؟ کئ ئەو هە قە ی پیدای، لە کوپۆه سەرپشک کراوی؟

کیزی من، لە نیزی ک ئە کفار یۆم، شوینیک هە یە جلوبەرگی تاییە تی شا و سولتانەکانی لئ داندراو و خە لک دە چی بە پارە لە بەریان دە کات و وینە یان پیدە گریت، ئە منیش وە ک ئەو خە لکە چووم بە عە با و تاج و شمشیری یە کی ک

له سولتانهكان له سهر كورسییه کی به فه خفه خه دانیشتم و وینه یه کم گرت. نازانم پاداشت تۆ کوو له قه رال و ئیمپراتور و والی و سولتانهکانی پیشوو تیگه یشتوویت و چیان له باره وه ده زانی، من که له ته مه نی تۆدا بووم وینه ی ئه وانم ته نی له چه ند به ییت و شیعریکدا ده دیت، زیتریش له و کۆپله یه دا ژیان و جهنگ و جوامیریانم ده دیت، که (خالَم) له مه جلیسی گه وره پیاواندا ده یگنراوه و ده یگوت:

شازاده ی مه لیکی سه بایی

شیری جهنگ و جودایی

عالم لیی ده گیڤ نه وه

ته عه جوبی دونیایی^(۲۲)

ئای خۆزگه له ولاتی خۆیشمان، شمشیر و زری و کلاو و مشکیی و چۆغهی خانقوی له پ زێرین و سولتان سه لاهه ددین و پاشای کۆره و مه لیک مه حموود و قازی محمه د و ناودارانی دیکه، داده ندران و خه لک وینه ی پیاوانه وه ده گرت...

۲۲ - له هیچ سه رچاوه یه کی نووسراو به رچاوم نه که وتوه، ده قه که م وه ک خۆی نووسیوه ته وه که کاتی خۆی گویم ئی بووه.

هه ر له ئهستهنبۆل، ژمارهیهکی زۆر مهزار و گۆرستانی کۆن و بهناوبانگ ههیه، دهزانی پاداشت گۆرستانیش، وهك بیابان، وهك دهریا، وهك کیو و خه رهند، وهك قولله و قه لات و قه یسه رییه کۆنهکان... هیمّا و مانا و قولایی و ئهفسوونی خۆی ههیه! سهیر دهکهی دهیان، سهدان و ههزاران کهس له شوینیک، کهوتونهته خهویکی قول، که پيشتر ئهوان خاوهنی ئه و شار و ولاته بوون، کهچی ئیستا ئهوان خودانی ههچ نین. سهیری کيلهکانیان دهکهی هه ریهکهی شتیکی لی نووسراوه، هه ریهکه له کاتیکی جودا هاتووته دونیا و دوایی جیی هیشتووه، هه یانه چهند دهقیقهیهك ژیاوه، ههشیانه زیتر له سه د سال ته مهنی بووه. هه یانه ههفتا سال ژیاوه، بهلام له و ههفتا ساله پهنه گه چهند سهعاتیک به خۆشی و بهخته وهری ژیا بیته، هی وا ههیه به دل و ویزدانیک ئاسوده وه پۆیشتووه و ههیشه تهواو به پيچهوانه وه... کهسی وا هه بووه بهر له مردن دهیان و سهدان خهونی هه بووه، ههندیکیشیان بی خهون و بی هیوا و بی پرسیار ژیاون و مردوون. مرۆقی وا هه بووه له سه لته نهت و قیللا و نیو زير و زه مبه ر و پاره ژیاوه، وه لی هه موو پۆژی جاریک یا چهند جاریک مردووه. هه ندی که سیش ئه گه رچی به کوله مه رگی گوزه راندوویانه و هه موو پۆژیک جاریک یا چهند جاریک مه رگ خۆی پی نیشان داون، به لام ئه وان ئه وهنده ی له سه ر ئه م دونیا یه بوون به گه وره یی ژیاون و دواتر هه ر به گه وره یی مردوون...

با واز بیئین له مردن و باسی دونیای مردووان، بیینهوہ سەر باسی ژیان و دونیای زیندووان، چونکہ تا ئەو شوینە درووستە بیریان لی بکەینەوہ و باسیان بکەین کہ ببیتە پەند و وانە بو ژیانى خۆمان. تۆ دەزانی پاداشت مرقۆ چەندە سادە بژیت ئەوہندە ئاسوودە و خوشبەخت دەبیت، ئەوہندە لە رِق و بوغز و ئیرەیی دوور دەکەویتەوہ، ئەوہندە میشک و دل و پۆحی ئارام دەبیت. ئەو ژیانە سادەییەى کہ لەنیو پراکەپراکە و جەنجالی و ئاپورەى شار و دونیای مۆدیرن و تەکنۆلۆژیا و پۆلا و بالەخانەى هەوربەر و تەکنیکی تازەدا، هەموومان خەریکە ونى دەکەین ون! نا، ئەگەر وریا نەبین بەتەنى ژیانیکی سادە و ئارام ون ناکەین، بەلکو خودى خۆیشمان لی ون دەبى، بۆیە گرنگە هەر یەك له ئیمە له گەل سروشت ئاشت بینەوہ، زوو زوو سەیری دیمەنى هەلاتن و ئاوابوونى خۆر بکەین، له چاوی کانیدا سیحر و جوانى ئاو بخوینینەوہ، تا خەو دەمانباتەوہ له مانگ و ئەستیرە پامینین، بە بى چەتر بچینە بەر باران و سوپاسى پەرورگار بکەین، له ئاھەنگى پشوکوتنى گولدا شیعەر بخوینینەوہ، له ژیر درەختدا دانیشین و گوێ له لاوک و حەیران بگرین، بەسەر چيادا هەلگەپین و بەنیو شەونمدا رابکەین و هەناسەى سوڤ بۆن بکەین...

تا نامەى دەیەم، ئاسوودە بژیت..

نامهک دهیم

چهنده دیمه نیکی خه مناکه نه زیزیکت

نه بی پی بلئی دایه

گوئی سلۆ له بەرۆکت دەدەم پاداشت...

دوای ئەوہی ئیوارەى ۱۰ / ۶ / ۲۰۱۴ له ئەستەنبۆلەوہ بەرەو ئەنقەرە گەرپانەوہ، بۆ بەیانییەکەى، واتە ۱۱ / ۶ ماوہى بیکارى و چاوہ پروانیمان دەبوو بە گەرپان و دیتنى چەند شوینیک بەسەر ببەین، پرسىارى شوینە گرنگەکانى ئەو شارەمان کرد، کەچى ئەوان رینگای چەند پارک و مۆلیکیان پیشان داین، من ھەر زوو زۆر گەشبىن نەبووم کە پارک و مۆلەکان شتىكى جیاوازتر لە ھى ئیمەیان تیدا بى، دواییش ھەر وا دەرچوو، بۆ نمونە چوینە پارکىک، چەمەنزاريک بوو پەر لە درەخت و گوئی جوان و و ھوز و فوارە و شوینى یارى مندالان، بەلام چونکە ئیستا لەو چەشنە پارک و باخچانە لە شار و ھەریمی خۆمان زۆرن، بۆیە مرۆ چىژىكى ئەوتۆیان لى وەرناگرى. ئەو دیاردەى رینگا ھەلە پیشاندانە لای خۆشمان زۆر باوہ، بۆ نمونە کەسىكى بیانى کە رینگەى دەکەویتە ھەولیر و شارەکانى دیکەى کوردستان، لەباتى ئەوہى قەلات و منارە و قەیسەرى و مۆزە و مۆتۆمینتەکانى پیشان بدەین،

کەچی دەیبەینە پارک و مۆلە هاوچەر خەکان. کێژە کە ی خۆم... تەنێ دوو
دیمەن سەرنجی منیان ڕاکێشا و بە شیاوی دەزانم لێرەدا بۆت بگێرمەوہ:

دیمەنی یەگەم: لە پارکێکدا، هیشتا زیتەر لە نیو سەعات مابوو بۆ
خۆرئاوایان، بەرامبەر حەوزیکی گەرە، کۆمەلێ کورسیی پلاستیکی
دانرابوو، پەیتا پەیتا خەلک دەهاتن لە بەردەم ئەو حەوزە و پوو لە خۆر
لەسەر ئەو کورسییانە دادەنیشان، وەک بلێی بۆنە یەک هەبێ، یا چاوە پوانی
دەستپێکردنی ئاھەنگێک بن، وەلێ نە ئاھەنگ و نە هیچ بۆنە یەک نەبوو، بە لکو
ئەوان هاتبوون تا سەیری دیمەنی خۆرنشین بکەن، کە لەناو حەوزە کەدا
زەردە ی خۆر جوانییە کە ی دوو هیندە دەردە کەوێ و بڕوام وایە بە شیکێ
گەرە ی خەم و شە کە تی و جەنجالی ژیا نی ئەم سەردە مە لە بیر مرۆڤ
دەباتەوہ.

دیمەنی دووہم: لە یەکیک لە پارکە گەرەکاندا، کۆمەلێ قوتابی هاتبوونە
ئەوێ، کە پێدەچوو سالی یە کە می خویندنیان بێ، ژمارە یان بیست قوتابی
دەبوو، بەلام ئەو قوتابییانە نێزیکە ی پازدە مامۆستا و چاودێریان لە گەلدا
بوو، سەرپەرشتیان دەکردن و پێکیان دەخستن!

جا ئەو کات لەباتی ئەوہ ی بیر لەوہ بکە مەوہ کە چۆن لێرە ئەو بایە خە
گەرە یە بە مندال دەدەن، کەچی ئەمن کۆتری خە یاللم بۆ ئاسمانیکێ دیکە

هەلڤری و بەخۆم دەگوت لەگەڵ ئەوہی هەندی جار مندالەکانمان دەبنە
جۆریک لە بارگرانی و ئەرکی قورسمان بۆ زیدە دەکەن، بەلام یەک تۆزقال
گومان لەوہدا نییە کە نیعمەتیکی گەرەم پەرەردگارن، مندالان پراوپرین لە
هەرا و زەنای خۆش و ئاوەدانی، بۆیە زۆر جار بەکۆل نزا بۆ ئەوانە دەکەم کە
تا ئیستا لەو بەخششە پەرەردگار بێ بەشن، ئاخر پاداشت دەزانی چەندە
سەختە، باوکیک هەموو سەروەتی دنیا می ئەو بێ، ئەگەر مندالیکی نەبێ
پێی بلی: "بابە بابە دە هەزارم بدەیی، بابە ئەگەر یەکەم بووم چیم بۆ
دەکپی، بابە کە ی پاییکلکم بۆ دینیتەوہ..."، ئای پاداشت، خۆشی ئەو
دونیایە بۆ دایکیک چییە ئەگەر هەموو گیانی پارە و خشل و ئالتوون بێ،
مادام کۆرپەییەکی نەبێ و هەموو دەم نەینی بەسنگییەوہ ماجبارانی نەکات،
چ لە خۆشیی ئەم کاولبووہ بکات کە پێی دەلین دنیا، ئەگەر شەوانە
مندالیکی نەبێ پێی بلی: "توخوا توخوا دایە هەقاییەتیکم بۆ بگێرەوہ..."،
لەوہش پڕ سوپتر ئەوہیە پاداشت، مندالیک کەسیکی نەبێ ئیوارە چاوەروانی
هاتنەوہی بکات، لەگەڵ دەرکەوتنی بە باوەشی نوقلی سۆز و ماچەوہ، پڕ بە
دەمی هاوار بکات: "بابە هاتەوہ..."، ئەدی چ لەوہ ناخۆشترە، مندالیک
کەسیکی نەبێ بەرانبەری وشە شیری دایە بەکاربێنی! چەندە دیمەنیکی
کەسەربار و خەمناکە ئەزیزیکت نەبێ پێی بلی دایە! لە هەموو ئەوانەش
سەختەر و ناخۆشتر و پڕسوپتر و کەسەربارتر ئەوہیە، دەستی غەدر ئەو

ئەزیزە ی لیستاندیبت، ستەمی سامناکی مروژ لە و بیبەشکردنە دا نەقشی
هەبووی.

پاداشت گیان، پۆژی دواى ئەوہ، سەردانى مۆزەخانە یە کمان کرد، که پیی
دەلین (ئەنیت کەبیر)، که که وتووہ تە سەر گردیکی پر داروباری ناوہ راستی
ئەنقەرہ و گۆری (کەمال ئەتاتورک)^(۲۳) لییە، پیش ئەوہ ی بگەینە دەرگای
سەرەکی شوینە که تاویکی باش بە پییان پۆیشتین، جا نازانم لە حەژمەت
ماندوو بوونی خۆمان بوو یا ھەر بە راستی دەروازە سەرەکییە که زۆر دوور
بوو، لە بەرئەوہ ھەر بۆ خۆشی لە گەل برادەرکی تازە ھاتوومان دەمان گوت:
چاک نییە لە کەنە خۆمان تەنیا زیندووہ کان گردەکان داگیر دەکەن، که چی
لیرە مردووہ کانیان گردیان داگیر کردووہ. بەشی ھەرە زۆری کەلوپە لە کانی
نیو (ئەنیت کەبیر) تاییبە تە بە (ئەتاتورک)، جا بە ھۆی نەزانینی زمانەوہ، من
بۆ خۆم نەمتوانی وەکو پیویست سوود لە بەشی زۆری وەربگرم، که بریتی
بوو لە کتیب و دەستنووس و نامە و دۆکیۆمینتەکان، ھەرچی بە شە کە پترە
که پیکھاتبوو لە وینە و جلو بەرگ و قەلەم و میز و کورسی و ماشین و بە لەم
و کەلوپە لە سەربازییە کانی، ئەوا بە جوانی لییان وردبوومەوہ و تییانم پوانی.

دەبی ئەوہ ش بلیم (ئەتاتورک) لای تورکەکان ھەر چییە ک بی و چون سەیری
دەکەن کیشە نییە، ئەوہ ی لای ئیمە پرونە ئەوہ یە، لە سایە ی ئەو سیستم و

۲۳ - مستەفا کەمال ئەتاتورک (۱۸۸۱- ۱۹۳۸)، دامەزرینەری کۆماری تورکیایە.

له ئەوسای مئەوہ پۆ ئیستای تۆ _____ زیاد رەشاد قادر

ئایدۆلۆژیایە ئەودا، ئیستاش گەلیکی چەند ملیۆنی، قەدەغە و بقیە بریار
له چارەنووسی خۆی بدات. هونەر مەند تەنیا لە بەرئەوہی گوتویەتی کوردم،
سووکایەتی پێدەکەن و لە ولات وەدەری دەنن. پەرلەمانتار بەس بە هۆی
ئەوہی بە زمانی زگماکی خۆی سویندی خواردووہ، دەرخەنە کونجی
زیندانەوہ...

تا کۆتا نامە، خوات لە گەل...

کوټا نامه

گولی من له خه و رابه، نهزیزک دایه و

بابه

سالو پاداشت....

پوژی ۱۳ / ۶ / ۲۰۱۴ دوا پوژی مانه وه مان بوو له نه نقه ره، وا بریار بوو کاترمیر (۹)ی ئیواره به فرۆکه به ره وه هه ولیر به پری بکه وین، بویه نه ورو له هه پوژیکی دیکه زیتر غه ریبتان ده که م و په روشی گه رانه وه و دیتنتانم، چه زم ده کرد شوین و جیگه ی زورترم دیبا و یه که یه که م بو ت بگی راپه ته وه، به لام له لایه که وه بارودوخی تایبه تی خو م هه ره نه وه نده ریگه ی مانه وه ی ده دام، له لایه کی دیکه وه ده مزانی له وه پتر به رگه ی غوربه ت و دووری ناگرم، ده نا ئاواتی نه وه م ده خواست یه که یه که ی شار و شارۆکه کانی کوردستانی باکوور به سه ر بکه مه وه، به تایبه تی شاری (ئامه د)ی سیمبولی به رخودان و کورده واری. پیم خو ش بوو بچه شاری (قونیه) و مال و

شوینەوار و گۆرپی (مەولانا جەلالەددینی پۆمی)^(۲۴) ببینم. حەزم دەکرد
تەماشای ئەو گوندە بکەم کە (سەعیدی نۆرسی)^(۲۵) تێیدا ژیاو و وشە
نورینەکانی تێدا نووسیووە. ئارەزووی ئەو دەکرد سەرێک لە مەئوا و مەنزلی
(ئەحمەدی خانی)^(۲۶) بدەم لە بایەزید...

دەمخواست هەر بەو هەست و هەناسە و خۆشخەیاڵییە تۆ، بچم سەرێک لە
شارۆکە (ھارمەنلی) بدەم، لەو بچم بەردەمی کۆشکی کرمانییەکان و
داوا لە (دایە نۆزین)^(۲۷) بکەم دەست لەو زەبروزەنگ و دلپەقییە ھەلگری، یا
وەک خۆت دەتگوت بچم لای (زەھرا) و پاستییەکە پێ بۆم. دەمخواست
بە هەست و هەناسە و خۆشخەیاڵی خۆم، کە ھەندێ کەرەت نیزیکی لە
خۆشخەیاڵی تۆ، تەنانت با ئەگەر کاتی بەفر بارینیش نەبێ، بپۆمە شاری
(قارس) و سۆراخیکی ئەو پیاو بکەم، کە لە پۆمانی (بەفری) (ئۆرھان)

۲۴ - شاعیر و عاریفی گەرە مەولانا جەلالەددینی پۆمی، لە سالی (۱۲۰۷) لە خوراسان لە دایک بوو،
لە شاری قونییە تورکیا ژیاو و لە سالی (۱۲۷۳) ھەر لە قونییە کۆچی دواي کردوو. (مەسنەوی)
یەکیکە لە بەرھەمە عیرفانییە بەناوبانگەکانی مەولانای پۆمی.

۲۵ - زانای بەناوبانگی کورد (سەعیدی نۆرسی)، لە سالی (۱۸۷۳) لە گوندی (نۆرسی) سەر بە
(بەتلیس) لە دایک بوو و لە سالی (۱۹۲۶) کۆچی دواي کردوو.

۲۶ - شاعیری مەزنی کورد ئەحمەدی خانی، لە سالی (۱۶۵۰) لە شاری بایەزید لە دایک بوو و لە سالی
(۱۷۰۷) کۆچی دواي کردوو و خودانی شاکاری (مەم و زین)ە.

۲۷ - کەسایەتیکی دیکە نیو زنجیرە درامای (بووکی بچوک)ە.

پاموک)دا،^(۲۸) بە دووی بەختە وەریدا ویلە. دەمخواست زمانانیکی ئە دە بدۆستی بەسە لیکەم لە گەل بووایە و لە کتیبخانەکان گەراباین و بمزانیایە گەورە ئەدی بەکانی ئەمپۆی تورکیا کین، بمزانیایە ئەو گوڤار و کتیبانە ی لەو ولاتە بۆ مندا لان دەردە چن، چۆن و چی دەنوسن...

دەمە و ئیوارە، بەرەو فرۆکەخانە ی ئەنقەرە کەوتینە رپی، لە رپیگە ی فرۆکەخانە، بیرم لەو کیزۆلە یە شەش حەفت سالانە یە دە کردەو، کە شەوی پیشتر لەسەر یە کیک لە پلیکانەکانی پردی کدا دیمان، ئەو بە دەم نووسینە وە ی سەر دە فته رە کە ی، هەندی وردە و آلە ی دانا بوو بۆ فرۆشتن، بۆ خۆ پاراستنیش لە هەوای ساردی ئەو شەو خۆی گرمۆلە کردبوو. دوا ی ئەو مە لی خە یالم کەوتە سەر گول و درەختی ناوہ راستی ئەو شە قامە ی بەرەو فرۆکەخانە دە چوو، کە تیشکی نارنجی خۆر لی دە دان، بریقە یان چە شنە جوانییە کی دیکە ی پی دە بە خشین. گە یشتینە فرۆکەخانە، ماوہ ی چاوہ پروان کردنی ئەو یشمان تەواو کرد، رۆ یشتینە نیو فرۆکە، چە ند خولە کیکی دیکە بەریدە کەوین، لی بەر لە بەر ییکە وتنی فرۆکە، بالندە ی رۆحی من هە ل دە فری و دە گە یشتە وە لاتان...

۲۸ - نۆرہان پاموک، رۆماننوسیکی تورکە و خە لکی ئەستەنبولە، لە سالی (۲۰۰۶) خە لاتی تۆبلی ئە دە بیاتی وەرگرتوو، (بە فر) ناوونیشانی یە کیک لە رۆمانەکانیە تی، کە رپوداوەکانی لە شاری (قارس) دە قە ومین، ئە م رۆمانە لە لایەن (بە کر شوانی) وە کراو تە کوردی.

کیژه که ی من... فرۆکه ده فریته ئاسمان، ده لئی که سیکم چه ند سالیکه، له مال و زید و نیشتیمان دوور که وتومه ته وه، خویشم نازانم بۆچی هینده زوو ته می غوربه ت بلووری پوو خسارم ده گری، دیوه زمه ی دووری و دابران ئه و دلّه ی من په ژمورده و په ریشان ده کا! بۆچی وا خیرا سات به سات ده ژمیرم و پۆحم بۆ کوچه و کۆلانه کانی نیشتیمان هه لده قرچی و خه ریکه هه لا هه لام ده کات... ئه و کات بیرم له و کوردانه ی خۆمان ده کرده وه که له هه نده ران ده ژیین، به تایبه ت نووسه ر و گۆرانیبیژ و ئه کته ره کان... که هه موو جار ی له سه ر شاشه ی تیقی ده لئین: "ئیمه ته نیا جه سته مان له هه نده رانه، دل و پۆحمان هه ر له لای ئیوه یه و له نیشتیمانه"، ئی باشه ئه گه ر ئه وه نده پۆح و دلّیان له کوردستانه، چۆن ئه و هه موو ساله بی پۆح و دلّ هه لده که ن! به لام با ئه وه نده ش خۆشگله یی نه بین باشه، ئه وه گوته یه کی مه جازیه و گوزارشته له وه ی که زۆر په رۆش و شه ی دای کوردستان، نه ک پۆح و دلّی حه قیقی، ئۆی پادا شت! دیسان که و تمه ناو هه ندی زاراوه ی له وینه ی مه جازی^(۲۹) و حه قیقی... که جار ی زۆرت ماوه به هۆیه وه سه ره ئیشه ت بۆ په یدا بکه م.

گوله که ی من... مندالیک که له گه ل دایبای دوو سی کورسی له پیش ئیمه وه دانیشتبون، سی چوار جار شریتی خه یال و یاده وه رییه کانی پچراند، به هۆی ئه وه ی به زمانیکی تا بللی ناسک و شیرین به دایک و بابی خۆی ده گوت: "به

۲۹ - مه جازی: پیچه وانه ی حه قیقی، به کارهینانی وشه یه ک بۆ مانایه کی دیکه، نه ک مانا راسته قینه که ی خۆی، له هه مان کاتدا ده بی پیوه ندی به مانا راسته قینه که ی شیه وه هه بی.

سایه ق ته یاری بیژن بلا رابوه ستیت ئه م ل دهۆکی دهیینه خاری". ورده ورده له ههولیر نیزیك ده بینه وه، ههولیری لانکه ی کۆنی ئاده میزاد و مرواریی دره وشاوه و دیرینی سه ر پووی گیتی، ئه و شاره غه ریبیدۆست و میواننه وازه ی به بووکی میژوو و هیما ی ژیان و ئاوه دانی ده ناسریت، که به و شه وه و له ئاسمانی پرا سهیری ههولیر ده که ی ده لئی گه وه بووکیکی به متومۆرییه له ده شتیکی چراخاندا پراکشاهه. فرۆکه ده نیشیتته وه، پاش چه ند ده قیقه یه کی دی به یه کتری شاد و شوکر ده بینه وه، که مۆبا یلم ده که مه وه دیسان به ر له گه یشتن، دایکم تیلی کردوه، نازانم چ بلیم! چونکه هه رچی بکه م و بلیم، هه ر وشه و رسته و ده سته وازه یه ک بنووسم، ناتوانی شان بدا له شانی ریژ و سۆز و گه وره یی دایک...

ئه ی شه مالی نه شئه و سۆز و ئه وین

چاوگی میهر و خوشه ویستی و پاکیزه یی

دلنیام گه ر هه وری ره نجم

هه تا ماوه بارانی وه فا برژینی

که چی ناگا

به رووباری پشوودریژی نوورینی پر به زه یی تۆ

ئهزیزی دایه و بابه

به خویندن و پهروه رده

بنه خشینه ئاینده

ههنگاو بۆ سبه یینی جوان

بنی به بی پراوهستان^(۳۱)

نا پاداشت، ده جاریش ئه و شیعرهت بۆ بخوینمه وه و بلیم پابه، تازه له خه و هه ئناستی، خو وه کو من خهوت سووک نییه، سه د جاریش ئه مسهر و ئه وسهرت پیبکه ن به خه بهر نایه ی. بۆیه تا به یانی زوو له خه و هه لده ستیت و ده ست ده که یته ملم و پرسیار بارانم ده که ی، خوات له گه ل...

۴ تا ۱۴ ی حوزه ییرانی ۲۰۱۴

ئه نقره، ئه سته نبۆل، هه ولیر

۳۱ - به شیک له شیعره ی (پاداشت)، له کۆشیهری (بام چه ترم بۆ دینی، زیاد ره شاد قادر، ئاماده بۆ چاپ).

فەرھەنگۆك

ئاسانسۆر: سەرخەر، مەسەد

ئانبۆلانس: ئىسەاف

ئۆقرە: ھەدا، ئارامى

ئەنگۆ: ئىوہ

بالىف: سەرىن

بىدادى: ستەم، ناھەقى

پىياسكە: پىرىسكە، بوخچە

پەلپ: بىانوو، ھەنجەت

پەسىرە: ھىشوو تىرى نەگەيىو

تەوئىل: ئىوچەوان، ھەنيە

تىنوووس: پەرە، دەفتەر

جاويدانى: ھەمىشەيى، سەرمەدى

جىلوہ: ناز و عىشوہ

چەتون: توش و لاسار

چەمەنزار: جىگايەك چىمەنى زۆر بى

خەوش: عەيب، نەنگى

داژوا: لىدەخوپى

زیبا: جوان

زری: جلکی جهنگ

زه مبه ر: خشل

سه رگوزشته: هه قایهت و به سه رهات

سه ردولکه: به مردوودا هه لگوتن

شادوشوکر: شادبوون به گه یشتنه وهی دۆست دواى ماوه یهك دوورکه وتنه وه

قه ره بروت: شتی زۆر سووتاو

قۆشمه: گالته چی

که نهفت: حال پهریشان، زه بوون

گوزارشت: ته عبیر

گوم: ون، بزر

گه ه: گاه، کات

موروو: مۆرى

مرواری: گه وه ریکی دره وشاوه یه له هه ناوی سه ده فدا په یدا ده بی

مه رجان: به ردیکه له جۆره گیانه وه ریکی ئاوی دره ده هینری

مه رخ: دره خنیکه زوو ئاگر ده گری

هه نگینی: ئه وسا

هه راوزه نا: هه راوهۆریا

چاپگراوەکانی ویگەئێ نووسەر:

- رازە سادەکانی بەفر، شیعەر، سلیمانی / ۲۰۰۴
- کەرۆپشک خەو بە فیلەو دەبینی، چیرۆک بۆ مندالان، ھەولێر / ۲۰۱۰
- گوتوبێژ، گفتوگۆی روژنامەوانی، ھەولێر / ۲۰۱۱
- سۆمای پاکژ، چیرۆک بۆ مندالان، ھەولێر / ۲۰۱۲
- گولەئەستێرە، شیعەر بۆ مندالان، ھەولێر / ۲۰۱۲
- زمان و میدیا، توێژینەو، ھەولێر / ۲۰۱۳
- مندالێکی پایزنشین، شیعەر، ھەولێر / ۲۰۱۴

له ئهوساي منهوه پۆ ئىستاي تۆ _____ زياد رهشاد قادر

* ئەم كتيبه، به سوپاسهوه لهسهه ئهركى ئەدهبدۆستىك - كه

خۆى قايىل نهبوو ناوى بئنين - چاپ كراوه.